



STRAN
23

**Zaradi napada na kriminalista
vendarle v zapor**



STRAN
3

**Kje je denar po avgustovskem
neurju?**

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK TOREK IN PETEK

NOVI TEDNIK



9 770353 734051

ŠT. 92 - LETO 63 - CELJE, 21. 11. 2008 - CENA 1,25 EUR

Odgovorna urednica NT: Tatjana Cvirn

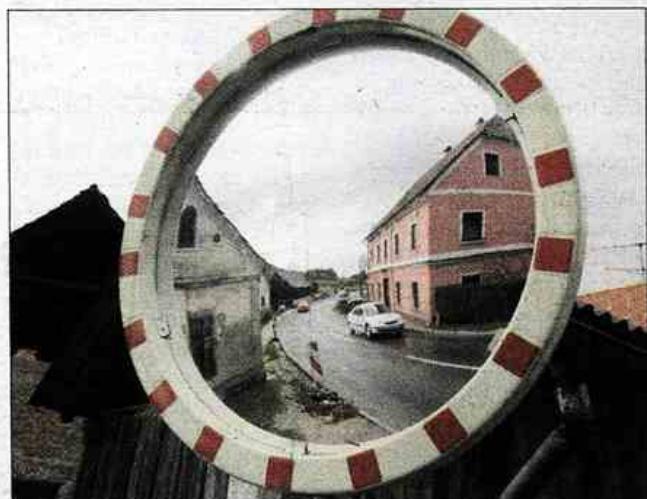
Mercator Center Celje
Opekarniška 9, Celje, tel. št. 03/426 80 00
sobota, 22. november, od 10. do 13. ure in od 16. do 19. ure
UMKOVANJE - glasbena gostja
Damjana Golavšek

Vse manj dvorišča



STRAN
5

Plaz v Lahomnem ni nikjer evidentiran, zato k sanaciji ne bosta prispevali ne občina ne država.



S krampom nad pločnik

STRAN
14

Peter Razgoršek iz Lemberga je prepričan, da so pločnik zgradili na črno, zato se ga je lotil s krampom. Zadeva naj bi se znašla celo na evropskem sodišču.

Foto: KATJUSA



Prikoličar v ženskih rokah

STRAN
8

Klavdija Ojsteršek in Nina Žgur o življenju tovarnjakaric

PRAVA DEKLETA
Prodaja vstopnic:
TIC Žalec,
041 355 103,
www.vstopnice.com
sobota, 29.11.2008 ob 20.00 **Club Terazza**
Žalec, DOM II SLOVENSKEGA TABORA ŽALEC
"Free after" v klubu Terazza **passo continuo**
Club Terazza, 5. nadstropje Celeiapark, Aškerceva 14, Celje

Rodas
MARKETING d.o.o.
Škofja vas 7, 3211 Škofja vas, Slovenija
tel. 03 492 40 40
Več na **www.rodas.si**
Pokličite za katalog daril
Poslovna promocijska
darila lahko prinesejo veliko veselja!

MIK CELJE
Z MIK-om STE ZMAGOVALCI
Za vsak prostor z novimi okni podarimo en GECCO prezračevalni sistem.
Akcija velja do 15. decembra.
t: 080 12 24
www.mik-ce.si

Po salomonsko – nikomur nič

Kje je denar od nujne pomoči po avgustovskem neurju? - Ga župan lahko po svoji presoji nameni kar za cesto? - Nezadovoljni v Dobju

Bilo je hudo poletje. Ko je orkanski veter z dežjem kot za šalo brisal gozdove in odnašal strehe s hiš, je mimogrede pometal tudi s prepričanjem, da se naravne nesreče dogajajo drugim. Prvič se je nemudoma zganila država. Če si pri toči na polju lahko privoščijo večmesečno zbiranje podatkov, ki obležijo sami sebi namen v kakšnem predalu, potrebujejo streho nad glavo ljudje takoj. V nekaj dneh je bil denar nakazan prizadetim občinam. Tem pa v vlogi pravičnega razdeljevalca niti slučajno ni bilo lahko. Nekatere so se menda kar po salomonsko znašle in denarja sploh ne bi delile.

Po neurju 15. in 16. avgusta, ko je mnogo ljudi v trenutku ostalo brez strehe nad glavo, je na prvi seji 21. avgusta vlada sprejela odlok, po katerem so na vsak prijavljen poškodovan objekt dodelili 400 evrov, 200 za gospodarski objekt in dobrih dva tisoč za javni objekt. V skupni vrednosti so občinam nakazali malo manj kot osem milijonov evrov. Med temi je bilo tudi deset občin z našega območja.

Dobje še brez kriterijev

Človek težko verjame, da konec novembra, tri mesece po neurju, denar še vedno leži pri posrednikih – na občini. Na to nas je opozorilo nekaj bralcev iz občine Dobje. Med ljudmi se je namreč razširila govorica, da občinska uprava slabih 10 tisoč evrov sploh nima namena razdeliti. V izogib obtoževanj, prepirov in gledanja pod prste, kdo je koliko dobil, naj bi ta sicer namenska sredstva porabili kar za skupno dobro vseh in jih vložili v ceste. Da so te v občinah tako in tako jama brez dna, seveda ni treba posebej poudarjati. Kaj o tem menijo Dobjani, ki jim je neurje na hišah pustilo trajne posledice, bi bilo na tem mestu nespodobno zapisati. Lepih besed vmes v glavnem ni.

Govorice smo seveda takoj preverili pri direktorju občinske uprave občine Dobje Franciju Leskovšku. Potr-

dil je, da je občina prejela 9.600 evrov državne namenske pomoči po neurju, od tega naj bi bilo pol namenjena za občinsko infrastrukturo, pol pa za poškodovane objekte. »Pri nas večje škode, da bi komu odneslo streho ali kaj hujšega, na srečo ni bilo. Evidentirali smo približno 20 objektov. Žal pa resnično kriterijev za dodelitev pomoči še nismo izdelali.«

Ker bi se pod občinsko infrastrukturo lahko skrivale ceste, o teh pa v državnem predlogu ni govora, preverim, ali je denar za to vključen v teh deset tisočakov. »Ne,« se glasi sicer malo obotavljiv, vendar nedvoumen odgovor Leskovška. V obrambo občinske uprave je treba povedati, da jim uravnilovka države res ni bila ravno v pomoč. Nekateri škodni primeri namreč niso dosegli niti vrednosti 400 evrov, drugi so jo nekajkrat presegli. Komu koliko torej res ni bilo lahko vprašanje, sploh pa ne v tako majhni občini, kot je Dobje. A da se stvari tako zelo zavlečejo, vseeno ni opravičljivo. »Zadevo bomo uredili do konca leta,« je še zagotovil Franc Leskovšek.

Kako je drugod?

Šmarje pri Jelšah: Občani so vložili 17 vlog za škodo v gozdovih in 341 vlog za poškodovane objekte. Skupaj s poškodbami cestne infrastrukture je bila škoda ocenjena na slabih 600 tisoč evrov. V drugo je neurje poškodovalo še 48 objektov, škoda pa se je povečala za dodatnih 200 tisočakov. Prejeli so 198 tisoč evrov pomoči. Za interventno obnovo stanovanjskih objektov je šlo 44 tisoč evrov, za ceste pa 32 tisočakov. Slabih 32 tisoč evrov so sorazmerno s škodo (okrog 20 odstotkov škode za stanovanjski objekt in šest za gospodarsko poslopje) razdelili upravičencem.

Rogaška Slatina: Kot prvo državno pomoč so dobili sredstva v višini dobrih 42 tisoč evrov. Osem tisoč evrov so namenili za obnovo cestno-komunalne infrastrukture, dobrih 34 tisoč evrov pa so razdelili med 85 oškodovancev. Vračilo škode je bi-



Prizor avgustovskega razdejanja s Kozjanskega

lo izračunano za vsakega oškodovanca posebej, sredstva pa so bila nakazana že v začetku oktobra. Najvišje izplačilo je znašalo 1.624, najnižje pa 102 evra. Za stanovanjski objekt naj bi dobili povrnjenih 61 odstotkov škode, za gospodarske objekte pa dobrih 30 odstotkov, ocenjeno po republiških kriterijih.

Poleg že omenjenih oškodovancev je še devetim občin iz tekoče proračunske rezerve dodelila hitro interventno pomoč »za streho nad glavo«. 15 oškodovancev je bila pomoč dodeljena s strani humanitarnih organizacij. Pri 16 zahtevkih škode niso povrnili, ker je znašal izračun sorazmernega deleža škode za povračilo manj kot sto evrov.

Šentjur: Skupaj z Rdečim križem in s Karitas, ki sta tudi prejeli državno pomoč, so najbolj prizadetim občanom razdelili finančno pomoč v višini dobrih 55 tisoč evrov. Tolikšen znesek je bil namenjen tudi sanaciji najbolj poškodovane prometne infrastrukture. Občani so denar

na pomoč že prejeli. Kriterija za izračun vračila sta bila višina ocenjene škode in ocena potrebnih sredstev za najnujnejšo sanacijo.

Kozje: Občina je med tistimi, ki jo je letošnje katastrofalno neurje najbolj prizadelo, zato ji je vlada dodelila 470 tisoč evrov. Od omejenega zneska je občina odštela 135 tisoč evrov stroškov dela gasilskih društev, opreme, folije, hrane, popisovalcev ter stroškov odprave škode na občinski lastni. V občini ocenjujejo skupno škodo na šest milijonov evrov. Največ škode, okoli 3 milijone evrov, so ugotovili v kmetijstvu, na (1.100 poškodovanih) objektih 1,8 milijonov evrov škode, v gozdovih nad milijon evrov, na cestah 81 tisoč evrov.

Občina je od preostanka, v znesku 334 tisoč evrov, razdelila enak odstotek vsem oškodovancem, to je približno 28 odstotkov ocenjene škode. Oškodovancem, ki so prejeli pomoč Rdečega križa ali Karitas, so to pomoč odšteli. Večina oškodovancev je denar na

račun že prejela, od nekaterih izpolnjene obrazce v občinski upravi še pričakujejo.

Podčetrtek: Z izplačili za škodo so zaključili. Vlada je tej občini odobrila okoli 450 tisoč evrov, od česar so po odštetu različnih stroškov za pomoč oškodovancem namenili 260 tisoč evrov. Izplačevali so 38 odstotkov zneska nastale škode. Oškodovanci so prejeli od najmanj dvajset do največ dva tisoč evrov, pri izplačilu pa niso všteli pomoči, ki so jo prejeli od človekoljubnih organizacij, ter izplačil zavarovalnic.

Bistrica ob Sotli: Vlada ji je namenila 85 tisoč evrov. Po sanaciji škode na občinski infrastrukturi in plačilu stroškov so oškodovancem razdelili dobrih 40 odstotkov od ocenjene škode. Pri tem pomoči človekoljubnih organizacij in izplačil zavarovalnic niso upoštevali. V občinski upravi so povedali, da so vsi upravičenci denar že prejeli. Tistim, ki so najbolj potrebovali hitro pomoč, so pomagali tudi s sredstvi občinskega proračuna.

Gornji Grad: Največjo škodo je utrpela julija, ko je močan veter, skoraj tornado, podiral drevesa, odkrival strehe in poškodoval več objektov. Za odpravo posledic škode na objektih, brez gozdov, je država občini namenila 50 tisoč evrov, ki jih bodo po trditvah župana **Stanka Ogradija** približno 70 upravičencem razdelili prihodnji teden. Do zamika je prišlo, ker ima občina blokiran račun, in zato so potrebovali sklep sodišča, da se ta denar izloči. Sklep so prejeli v tem tednu in ko bo minil pritožbeni rok, bodo razdelili državno pomoč vsem, ki so imeli poškodovane stanovanjske ali gospodarske objekte, nekaj objektov pa je bilo tudi povsem uničenih. Župan Ogradija je napovedal, da bodo denar delili v enakem odstotku glede na ocenjeno škodo. Spodnje meje ne bo postavljaj, tako da bodo nekateri dobili tudi »samo« po 30 evrov, vendar mnogi menijo, da je vseeno bolje kot nič.

StO, BJ, US
Foto: GrupA

30 let **elektro** 1978 2008
TURNŠEK

NAJUGODNEJŠI paket!

www.turnsek.net
03 42 88 119

TELEVIZIJA
- več kot 100 TV programov na digitalni televiziji

INTERNET
- hitrosti do 25 Mbps

TELEFONIJA
- brezplačni pogovori v SLO kabelskih omrežjih

že od
14€
mesečno

Feniks za delo v Novemu

Združenje za management consulting Slovenije pri GZS je podelilo nagrado feniks za projekt leta na področju svetovanja vodstvom podjetij. Zmagovalec je projekt Uvajanje na delovno mesto vodja izmene, ki sta ga prijavi podjetji Izobraževanje in svetovanje Darja Sušnik in Novem Car Interior Design.

Po analizi stanja so izdelali celovit model usposabljanja vodij izmen, z individualnim treningom so dosegli bistveno večje delovne kompetence, višjo stopnjo motiviranosti, povečala se je disciplina v proizvodnji, zmanjšala se je stopnja fluktuacije, kar je pozitivno vplivalo na zmanjšanje stroškov kakovosti in povečano produktivnost.

RP

Kili

Kili d.o.o.
Kasaze 34
Petrovče

PRODAMO

Več poslovnih prostorov (proizvodnja, skladišče) na lokaciji tovarne

Informacije:
tel. 03/ 713-6100
od 7. do 15. ure



Marjan Juršič ob plaz, ki ga poskuša zasilno, vendar zaman zaščititi s ponjavami in z deskami.

Ko nepremičnina postane premična

Plaz v Lahomnem polzi v dolino - Za sanacijo nimata podlage niti občina niti država, ker plaz ni nikjer evidentiran

Si predstavljate, da imate praktično vsak dan, ko stopite pred hišo, nekoliko manjše dvorišče? To je doletelo Marjana Juršiča iz Lahomnega 74. Sproženi plaz pred njegovim domovanjem vse bolj ogroža hišo, po strmem pobočju skale in zemlja že padajo tudi na hlev ob hiši nekaj metrov nižje. Juršič pravi, da je o tem že večkrat obvestil inšpekcijske okoljske službe ter laško občino, vendar plaz ni v nobeni evidenci.

»Pri njih so zgradili škarko, da plaz več nikogar ne ogroža,« Juršič pokaže na višje ležečo domačijo. »Res, da ne živim v kakšni vili, ampak vseeno. Ali samo ne poznam ta pravih ljudi,« vije roke. Iz doline do njegovega skromno pozidanega domovanja pridemo po hudi strmini. »Ko sem leta 2007 ku-

pil parcelo, je bilo dvorišče še celo, do zdaj ga je tretjino že odneslo. Vse skupaj se ves čas pogreza, hudo je ob vsakem večjem deževju, da ne govorim o neurjih. Zdaj, pred zimo, me je strah težkega snega,« je obupan Juršič, ko lista overjeno kupo-prodajno pogodbo za hišo, v kateri s partnerko sicer živita, vendar jo je prepisal na svojo hčer. S partnerko **Simono Udovč** v naslednjih dneh pričakujeta novorojenčka. »Ne vem, kaj bova storila, ko bo shodil. Saj bova ves čas v strahu, da bo ob neprevidnem koraku zgrmel v globino,« pravi Udovčeva.

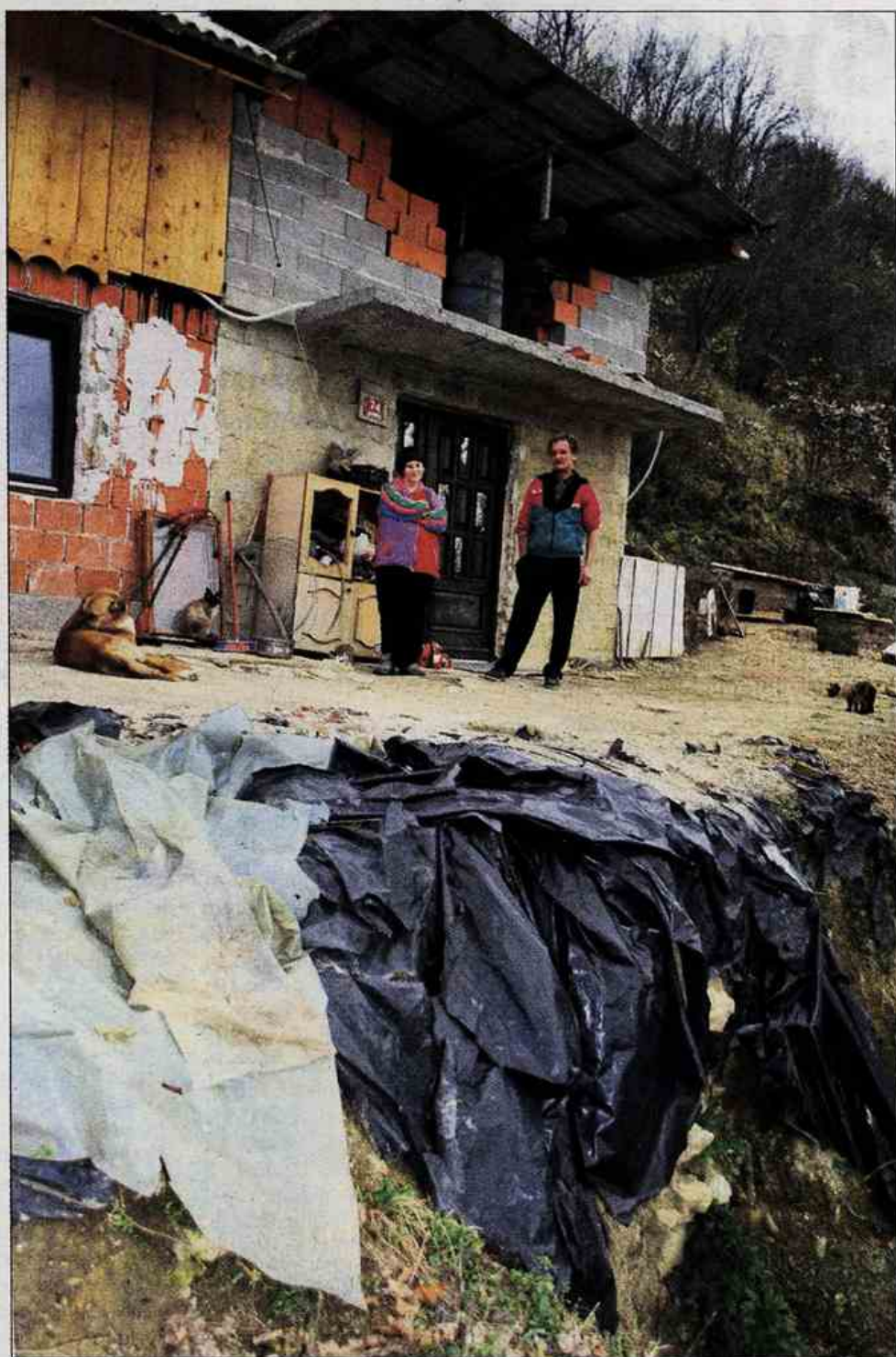
V strahu pred hudo uro

»Slišati je bilo očitke, da smo parcelo kupili brez ogleda in da plaz tukaj vleče že ves čas. To ni res, saj sem dve leti, preden smo kupili, ži-

vel pri sosedu na vikendu, malo višje od te hiše. Tudi Simona je večkrat prišla na obisk. Saj nisem nor, da bi kupil plaz,« se razhudi Juršič. Pridruži se nam njegov prvi sosed **Martin Ojsteršek**, ki živi le malo stran od Juršiča. »Res je živel pri meni na vikendu in je poznal lokacijo, pri čemer tudi sam vem, da prej plaz ni bilo. Pogrezati se je začelo pred hišo,« Juršič poskuša plaz pred hišo zaščititi s polivinilnimi ponjavami in utrditi z deskami, vendar vse zaman. »Ne gre le za naju s Simonom,« pokaže proti spodnji hiši. Neposredno pod plazom se nekaj metrov nižje nahaja hlev, ob njem domačija **Toneta Mlakarja**, ki se nam prav tako pridruži. »Skale že letijo na hlev, vsake toliko kaj prileti dol. Tukaj naokoli je povsod več ali manj plazovit teren, ampak ta plaz vedno bolj grozi. Si predstavljate, da kosim okoli hleva in ne slišim, da se spet kotali kakšna skala proti meni?« pove Mlakar in z Juršičem pokažeta še na hrast na strmini, ki so ga zasilno pritrdili na brežino z jeklenimi vrvmi. »Še kakšno neurje, pa bosta s hišo vred pristala pred mojim pragom.«

Če plaz ni evidentiran, potem ga ni?

»Občino in tudi okoljski inšpektorat sva večkrat opozorila na plaz,« trdi Juršič. Na Občini Laško potrjujejo, da jih je Udovčeva junija res opozorila na plaz ter da so ji ob tem svetovali, naj o nevarnosti obvesti ministrski sektor za sanacijo naravnih nesreč, saj lokalnim skupnostim šele ministrstvo za okolje iz državnega proračuna odobri namenska sredstva za točno določene sanacije. Pristopna strokovna služba Občine Laško je glede plaz ni hiši v Lahomnem 74 ugotovila, da ni bil nikoli eviden-



Zaenkrat lahko Juršič in Udovčeva zgolj nemočno opazujeta plaz. Zaskrbljeni so tudi sosedje.

tiran ne v evidenci nestabilnosti tal niti v ocenah škode po neurjih, kar pomeni, da prijava škode očitno ni bila podana v zakonskem roku, v času, ko po naravnih nesrečah lokalne skupnosti zbirajo tovrstne prijave in opravijo tudi ogled. Prijava škode pa je, tako občinske službe, potrebna za nadaljevanje postopka sanacije.

Juršič sicer potrjuje, da »so pred časom prišli pogledat in poslikat, potem pa je spet vse potihnilo«. Kot pravijo na Občini Laško, si je njihov uslužbenec v juniju dejansko tudi ogledal lokaci-

jo in posnel fotografije stanja ter glede plaz ni obvestil ministrstvo za okolje in prostor. Od ministrstva je občina zatem prejela odgovor, da tudi pri njih plaz ni evidentiran v nobeni evidenci. Skratka, s strani ministrstva in občine sanacije ne morejo zagotoviti in financirati, saj za to ni nobene podlage in tudi ne dokaza, da bi konkretno katera od naravnih nesreč v minulih letih plaz sprožila.

Kdo bo torej pomagal Juršiču, ki že tako živi v skromnih socialnih razmerah, kaj šele, da bi lahko sam plačal sanacijo plaz? Od njega so

očitno dvignili roke vsi. Koliko je še njemu podobnih, takšnih, ki se morda niso najbolje ali pravočasno znašli v boju z birokracijo? Koliko je še podobnih neevidentiranih plazov? Kaj je s preventivnimi ukrepi, o katerih se običajno začnemo spraševati šele, ko pride do najhujšega, do človeških tragedij? Človek je v takšnem primeru očitno prepuščen sam sebi. Plaz medtem počasi, a vztrajno polzi v dolino ... Trenutno Juršiču preostane le čakanje; bo nebo poslalo rešitev ali usodno nevihtno uro?

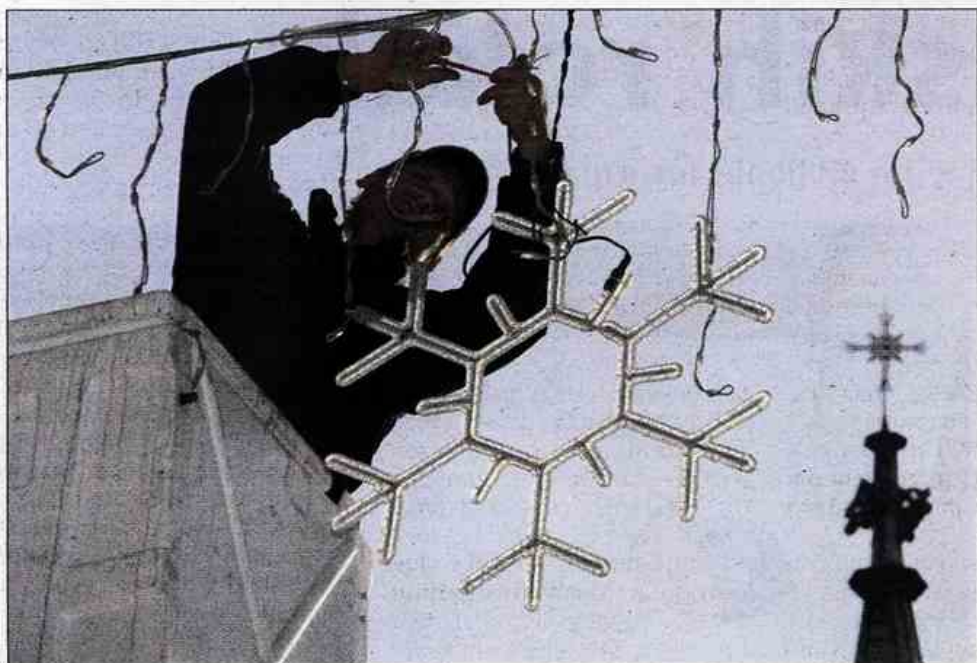
POLONA MASTNAK
Foto: KATJUŠA



»Na koga naj bi se še obrnil? Če se kaj zgodi, nihče ne bo mogel reči, da nismo opozarjali!«



»Plazu pred hišo ob nakupu ni bilo,« zatrjuje Juršič in Ojsteršek, ki v sosednji hiši živi že desetletja.



Kmalu bo svetleje

Bliža se december in v Celju so v teh dneh že začeli okrajevati ulice in nekatere stavbe. Lučke bodo zasvetile v začetku decembra, za krašenje mesta pa bodo namenili 100 tisoč evrov.

Kot so sporočili iz Mestne občine Celje (MOC), bo letošnja krasitev mesta bolj racionalna kot prejšnja leta.

Poudarek bo na krasitvah v mestnih četrtih in krajevnih skupnostih, ki jim bo MOC dala svetlobne okraske. Te bodo krajani namestili po lastni želji, še vedno pa pod nadzorom izvajalca. Čeprav bo letošnja krasitev malo bolj skromna, pa na občini pravijo, da vzdušje in namen krasitve ne bosta okrnjena. No,

za vzdušje bodo morali Celjani poskrbeti sami, res pa je, da nam bo, če že ne bolj toplo, pa zagotovo bolj svetlo od 5. decembra, ko bodo lučke (skladno z uredbo o mejnih vrednostih svetlobnega onesnaževanja) tudi zasvetile.

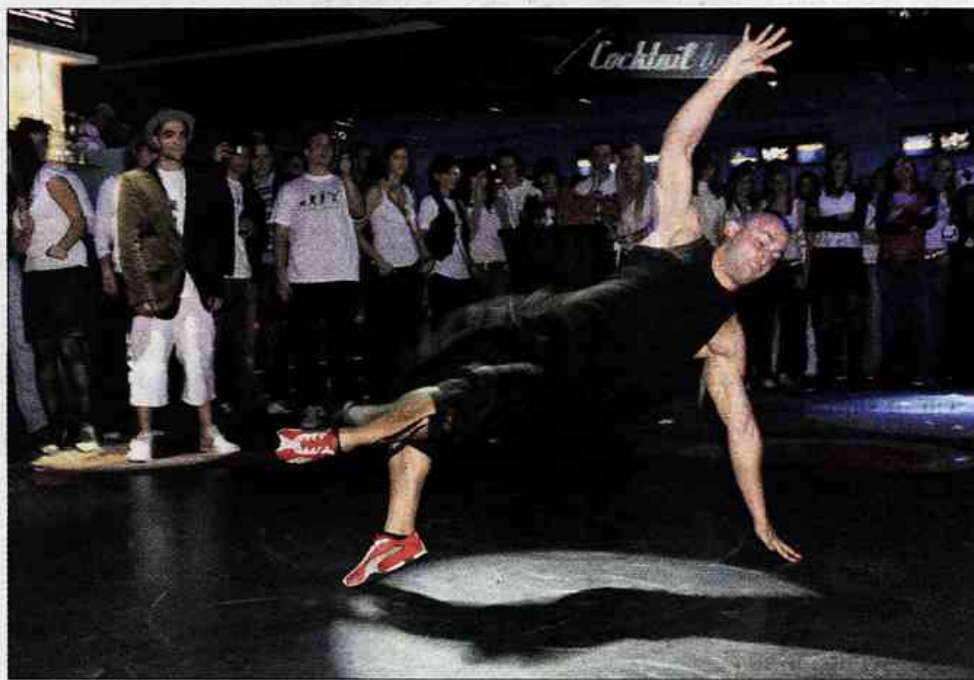
ŠK

Foto: GrupA

Belo brucovanje

Klub študentov občine Celje je v torek pripravil »uradni« sprejem mlajših kolegov v vrste študentov. Bowling bar Planeta Tuš je preplavila v belo oblečena (zapovedan »dress code«) mladina, željna zabave, karaok, plesa in še česa. V Celju tako vsaj načeloma do nadaljnjega nimamo več brucev, seveda glede na to, kako so se odrezali pri »krstu« in v poznavanju ter praksi življenja po študentskih zakonitostih. Upamo, da jim bo šlo tudi pri študiju tako dobro...

Foto: MARKO MAZEJ



Plesišče se je spraznilo za nevirane akrobacije članov celjskih plesnih skupin.

POZOR, HUD PES

Črni papež

Svet je na videz pravzaprav na velikem razpotju. Tako bi lahko sodili po tem, kaj se vse odvija v naši okolici in kar prebiramo v osrednjih medijih. O tem, kdo je Obama, so se seveda razpisali vsi svetovni mediji in na nek način so ga v Ameriki in drugod po svetu sprejeli kot nekakšnega odrešenika. Če so ga kot odrešenika sprejeli temnopolti po vsem svetu, niti ni tako zelo čudno, precej bolj čudno pa je seveda to, da se je svet pred njegovo zmago toliko ukvarjal s tem, ali je temnopolti kandidat za predsednika pravzaprav sploh zmožen premagati belca. Ravno slednje vprašanje je pravzaprav odraz nekakšnega »kozmičnega razizma«, »kozmičnih predsodkov«.

Ne dolgo za Obamovo zmago sem zasledil spise o Nostradamusovi prerokbi, po kateri bomo seveda vsi »gagnili«, kmalu za tem pa še objavo Al Kaide, da je Obama izdal vero. Takoj sem se spomnil svojih obiskov Združenih arabskih emiratos, Dubaja, kjer so imeli domačini trikrat večjo plačo kot pakistanski in indijski težaki, ki so prihajali graditi nadute gradbene projekte arabskih naftnih multimilijonarjev. Ko sem nekoliko pobrskal po internetu in videl, kakšne so lastniške strukture tamkajšnjih naftnih podjetij, mi je seveda postalo jasno, da so seveda v mešani lasti svetovni naftni družbi, ki vladajo svetu, da so projekti v Dubaju zgolj drobiž



Piše: MOHOR HUĐEJ
mohorh@hotmail.com

v svetovni trgovini in na koncu vsega skupaj je zgolj en sam interes, ki ga zdaj zastopa ravno »črni papež«.

Ko je nekoč češki disidentski pisatelj Milan Kundera opisoval način, po katerem je deloval komunistični režim, je glavnega politkomisarja češke partije označil kot osebo, ki nima nikakršne moči odločanja, ker je sam sistem narejen tako, da pričakuje od šefa, da ga ves čas potrjuje in deluje tako, da sistem obstaja. Po tej analogiji bi lahko rekli, da je sistem, ki mu zdaj vlada Obama, pravzaprav tisti, ki si ga je nastal. Velika pričakovanja se bodo po mojem prepričanju iztekla v veliko razočanje.

ranje. Edina sprememba, ki bi utegnila nastati, je zgolj kozmetične narave. Podobno kot smo v Sloveniji spoznali, da LDS ni edina stranka, ki bi znala vladati, da Janez Janša ni edini možni mandatar, bo čez čas svet rekel, da tudi če vlada »črni papež«, sveta še ne bo konec in, heureka, preživeli smo. Obama seveda ni nikakršen odrešenik in prepričan sem, da bo tako kot skoraj vsak ameriški predsednik doslej imel svojo vojno. Na nas je, da tako kot doslej ubogljivo sledimo navodilom velikih in se zapečkarstvo zgražamo in jadikujemo nad krivičnostjo tega sveta.

Glede na to, da smo tudi v Sloveniji dobili novo vlado, pa je potrebno predvsem pazljivo spremljati dogajanja pri nas in temeljito ločiti med tem, kaj je »kriza« in kdaj je slednja le izgovor. S spremembami je pač tako, da običajno velja tista o isti vsebini in drugačnem pakiranju. Če je veliki Obamov vzornik Martin Luther King še imel možnost, da bi sanjal, je Obama zgolj nov aktuel na ameriški politični sceni.



Zdaj lahko pakete in pisma oddajate tudi na izbranih Petrolovih bencinskih servisih s Celjskega.

S pošto na Petrol

Pošta Slovenije in Petrol sta sredi prejšnjega meseca uvedla novo storitev, s katero sta uporabnikom omogočila dvig paketov na Petrolovih bencinskih servisih. Začela sta zgolj z desetimi bencinskimi servisi, zdaj pa je možno poštno storitve, dodala sta tudi oddajo pisma in paketa, opraviti tudi na šestih servisih s Celjskega.

Navadno ali priporočeno pismo in pakete lahko zdaj oddate tudi na Petrolovem bencinskem servisu v Velenju na Partizanski cesti, Vojniku in Šmarju pri Jelšah, žalcu na servisu ob Gotoveljski cesti in Celju na servisih ob Ljubljanski in Mariborski cesti. Bencinski servisi so še posebej privlačni zato, ker po večini vsi obratujejo dlje kot

običajne pošte (nekateri celo non-stop), obenem pa so precej bolj priročni. Na njih lahko prevzamete tudi pakete kataloške ali spletne prodaje, vendar morate na nakupnih obrazcih predhodno označiti, na katerem bencinskem servisu želite prejeti paket.

RP

Foto: MARKO MAZEJ

S Floro in Poroko »poročili« še Altermed

Sejmoma Flora in Poroka se bo prihodnje leto pridružil tudi sejem Altermed.

V Celjskem sejmu so se odločili, da glede na sorodne vsebinske poudarke sejmov združijo prireditve, ki pritegnejo podobno ciljno skupino obiskovalcev in tudi razstavljalcev. »Tako bodo pridobili oboji, razstavljalci bodo imeli večji obisk svojega razstavnega prostora, obiskovalci pa več ponudbe sorodnih vsebin na enem mestu,« je pojasnila izvršna direktorica Celjskega sejma Breda Obrez Preskar. Sejmi bodo prihodnje leto od 20. do 22. marca.

Popravek

V torek, 18. novembra, smo v članku Milijon za konjeniški center objavili podatek, da se le-ta nahaja v Medlogu. Iz KS Ostrožno so nas opozorili, da podatek ne drži, saj je nov konjeniški center na Lopati 43 in spada v KS Ostrožno.

www.radiocelje.com

Kili d.o.o.
Kasaze 34
Petrovče

PRODAMO

Zazidljivo stavbno zemljišče (industrijska gradnja)

Lokacija: Liboje (cca 5 km od avtoceste)
Velikost: cca 16.000 m² (v enem kosu)

Informacije:
tel. 03/ 713-6100

Prikoličar v ženskih rokah

S Klavdijo Ojsteršek iz Prožinske vasi in Nino Žgur iz Dramelj o življenju tovornjakaric

Nina je nekega dne prišla domov in očeta seznanila z željo, da bo naredila izpit za motor. Ob vsem, kar se dandanes na cestah dogaja, so šli očetu seveda vsi lasje pokonci. »Prav, pa nič,« si je mislila Nina in na lastno pest opravila izpit za tovornjaka s prikolico. Ugovori, da je zadeva zaradi le dveh koles pre malo stabilna, tokrat resnično niso bili na mestu. No, takrat bi šele morali videti očeta. »Od kod vendar dekletu take neumnosti?!« Podobni pomisleki so znani tudi Klavdiji, ki je s tovornjaki okužena že od najstniških let. A nanje se enostavno poživlja. Z zdaj že prekaljenima »kamionarkama« smo kramljali kar v njunem drugem domu. Kje drugje kot v kabini tovornjaka.

Klavdija se je že kot deklica silno rada sukala okrog očeta in njegove delavnice. Bil je, kdo bi si mislil, voznik tovornjaka. Pri šestnajstih je prišla za volan in se dokončno odločila. Vozila bo tovornjaka! Starši so upali, da gre za muho, ki bo skozi burna srednješolska leta izzzvenela. A ni. »Očitno imam to v krvi. Naredila sem izpit in še vedno se spomnim svoje prve poti na Madžarsko. Preden so se doma s tem sprijaznili, je bilo precej hudo. Predstavljali so si, da bom v življenju ... ne vem, karkoli, samo šoferka ne,« pripoveduje 29-letna Klavdija, ki zdaj že pet let vozi po vsej Evropi.

Šokirana družina

Na drugi strani je bila družina 24-letne Nine nad hčerino odločitvijo še toliko bolj šokirana, saj v vsej svoji rodinski anamnezi niso imeli nobenih prevoznih nagnjenj. Se je pa dekle svojčas v eno tovornjarskih družin skoraj prisojilo. S fantom se sicer ni izšlo, a je bilo dovolj, da je Nina vzljubila razkošen razgled, ki ga na cesti in okolico ponujajo ta ogromna vozila. Ko je po vseh ovirah pred petimi leti v rokah držala izpit, se je odločila, da bo porabljen denar čim prej privozila nazaj. Že naslednji dan je šla na pot kot sovoznica in se v nekaj dneh povsem osamosvojila. Z ljudmi je velikokrat križ in če se z njimi ne ujameš, je lahko kabina tovornjaka presneto majhen prostor. »Zato odtelej praviloma vozim sama. To mi najbolj ustreza.«

V notranjosti skoraj novega tovornjaka, kjer smo klepetale, je bilo prav prijetno in misel, da bi v njem preživela veliko časa, niti ni bila tako mrzka. Pa vseeno si zgodbo o težkem življenju tovornjakarjev nisem mogla pregnati iz glave. Kot šolski primer netehničnega tipa ženske sem svoji sogovornici seveda precej občudujoče gledala. Nista se preveč naslajali ob tem. »Nobenih, prav nobenih slabih izkušenj nimava. Pravzaprav je bi-



Klavdija Ojsteršek (levo) in Nina Žgur sta se tovornjakom in življenju na evropskih cestah zapisali pred petimi leti. Tu in tam še vedno naletita na koga, ki ju gleda kot deveto čudo.

ti ženska v tem poslu kvečjemu prednost,« pravi Klavdija. Nina doda: »V Sloveniji nas špedicijo vozi približno trideset, če ostalih tovornjakov ne štejem. Francozinj in Špank je tudi veliko, na Švedskem so voznice nekaj povsem običajnega. Pri nas se mi včasih še dogaja, da kdo pristopi k tovornjaku in me gleda kot deveto čudo, češ ti si pa gotovo edina tovornjakarica v Sloveniji. Pa se mu samo smejim.«

Napad vzvratne panike

Dekleti se tudi po teden, dva ali celo več ne vrnejo v Slovenijo. Odvisno od naročnika in tovora, ki ga prevažata. »Razen poleti so tudi konci tedna in prazniki v domači postelji prej izjema kot pravilo. Še posebej zame. Za hladilnike namreč zapore ob koncih tedna ne veljajo,« razloži Klavdija. »Večinoma nalagam v Luki Koper in vozim sadje ter zelenjavo na Nizozemsko.« Pri tem ima voznica hladilnika precej damsko delo. »Vse, kar moram narediti, je, da odprem vrata, jih na koncu zaprem, naravnam temperaturo in pohodim plin.«

Nini se to zdi čisto preveč dolgočasno. Sama namreč prevažata vse od železja, gradbenih blokov do pohištva. »Tako si ob sedečem delu privoščim še malo fitnesa. V glavnem je moje delo pri nakladanju to, da zadevo na koncu zagurtnam. Za »gurtne« - privezovalne trake - nikoli ne vem, koliko jih bom potrebovala, in je od njih odvisno, kako varno bom tovor pripeljala na cilj,« razloži, še preden uspeh svoj vprašujoči pogled ubesediti. »Res prvega pol leta tega sploh

nisem počela. Enostavno nisem znala. In če sem koga vprašala, sem dobila odgovor - to je pa čisto enostavno! Na koncu me je tega naučil nek nemški skladiščnik, ki sploh ni bil voznik.«

Da pritrjevanje tovora ni ravno nepomembna zadeva, se je na cesti že velikokrat pokazalo s tragičnimi posledicami. »Enkrat sem morala na hitro ustavljati in mi je železje prebilo sprednjo stran prikolice. Resno sem se ustrašila. Kolegu se je namreč ustavilo šele v kabini pri menjalniku. Čeprav dekleti delujeta zelo samozvestno, si sama problematične okoliščine čisto lahko predstavljam. »Ah, napad panike. Dobro znana reč, na Portugalskem me je doletel skoraj na



Klavdija uživa v objemu svojega drugega doma. »Tako življenje ima prednosti in slabosti, vendar je kot droga, ki te prej ali slej zasvoji.«



Udobja domače postelje dekleti pravzaprav ne pogrešata, saj jo vendar vedno vozita s seboj. In potem vsako novo jutro prinese novo pot in novo dogodivščino ...

vsaki vožnji,« prostodušno pove Nina, ki je po skrajnem evropskem zahodu vozila skoraj poltretje leto. »Nekoč sem s polno tonažo vozila iz Lizbone proti hribovitemu severu. Portugalska je posebna dežela. Še vedno ni nič nenavadnega srečati osla z vprego, zelo razmajane avtomobile, ceste pa so seveda temu primerne. Povedali so mi sicer, kam moram, a sem trmasto vseeno ubrala bližnjico. Cesta je šla vedno bolj v breg, vedno bolj je zavijala in se ožala. Ko sem z več kot 40 tonami končno premagala hrib in se mi je moral prav vsak avto ritensko umikati, ker za dva pač ni bilo prostora, sem prišla na koncu v vas. Tam pa T-križišče, obzidano z dvometrskim zidom. Da bi se ritensko vozila vso pot nazaj, niti pomisliti nisem hotela, desno zaradi zidu tudi ni govora, levo pa ... Za mišjo dlako. Me je pa fino pogrelo, moram priznati.«

Tudi fantje ne zmorejo vsega

Šofersko življenje je življenje sodobnih nomadov. »Vsak dan, ne glede na uro, začnem z jutranjo kavo. Brez tega se sploh ne premak-



Nina se tudi na delovnem mestu rada drži po žensko, a če je treba obleči kombinezon in si nadeti rokavice, se pri tem ne obira prav dosti.

nem,« opisuje svoj delovni park sem tudi navigacijske naprave v kabini vzela za samoumeven pripomoček. Pa me Nina spet preseneti. »Imela sem jo, a me je nekoč zapeljala v dva in pol metra visok podvoz. Za vedno sem jo ugasnila. Zdaj uporabljam samo zemljevid in telefon. Še najbolje se obnese, če se ustavim na prvi črpalni in si tam lepo pustim razložiti, kam in kako.«

Nina, ki kljub tradicionalno moškemu poklicu ostaja zvesta ženski v sebi tudi s krili in visokimi petami na delovnem mestu, pravi, da se trma in vztrajnost izplačata. »Ne maram podjetij z ozkimi dovozi. Rada se spodobno in udobno pripeljem ter odpe-ljem. Me pač tu in tam nalo-

žijo zunaj na cesti. Malo godrnjajo, a vseeno uredijo. Edino, kar me res jezi, je sneg na cesti. »V južni Italiji jo je pred leti namreč presenetil meter zapadlega snega. Dežela je ohromela, grela se je pri Rusih z vodko in edinim orodjem, ki ga je imela s seboj - klavdom - osem ur je tolkla led izpod koles, da se je prebila iz zameta. »Pa mi nihče ni pomagal, le vratar mi je sendviče nosil,« se smeji Nina, ponosna, da ji ne pride veliko stvari do živega.

»Ko sem iskala službo, so me velikokrat zavrnili, češ da je to moški poklic in ženske nimajo v njem kaj iskati, da ne potrebujejo šoferja, ki ne more sam zamenjati gume - četudi tega niti vsak moški ne zmore - da sem premlada itd.« Zdaj bioloških dejstev nihče več ne problematizira zares. »Tovornjarski način življenja ima svoje prednosti in slabosti. A dejstvo je, da te zasvoji kot droga. Midva s fantom zaenkrat usklajujeva tak način življenja. A ko so enkrat posredi otroci, mislim, da ženska ne more in ne sme tako živeti. Kaj bom počela takrat, še ne vem,« zaključuje Klavdija, »mi bo pa ta svet brez dvoma manjkal.«

SAŠKA T. OCVRK
Foto: MARKO MAZEJ



Sožitje med generacijami na Hudinji. Zvezde večera so bili 80- in 90-letniki.

Stari in mladi skupaj

Na Hudinji pripravili prvo srečanje v okviru projekta medgeneracijsko sožitje

Mestna četrt (MČ) Hudinja je kot prva v Sloveniji vključena v projekt medgeneracijskega sožitja, ki je zaenkrat še pilotni. Namen projekta, v katerem sodelujejo vsi – od otrok do najstarejših, je predvsem v tem, da bi starejšim omogočili lepšo starost. V okviru projekta so v torek pripravili prvo medgeneracijsko srečanje. Pripravili so praznovanje za 80-, 90-letnike in najstarejšo krajanke Ano Žolnir.

Kot smo že lahko slišali pri drugih podobnih projektih, je lepše življenje za starejše dejansko lepše življenje za vse. V projektu se trudijo, da bi bilo čim več medsebojne medgeneracijske pomoči. Ta je sicer obstajala že pred projektom, vendar vse le na ravni dobre prakse. To se s projektom spreminja, kot pravi vodja projekta Ana Špat: »Ko so se menjali ljudje ali sistem, je praksa prenehala. Zato zdaj vse to, kar je že bilo kot dobra praksa uveljavljeno v življenju Mestne četrti Hudinja, postavljamo v sistem.«

Kljub prostorskim težavam jim uspeva

Veliko upov na medgeneracijsko sodelovanje polagajo pri ustvarjanju glasila mestne četrti, ki izhaja štirikrat letno. Tokratno število so že pripravili medgeneracijsko, saj so sodelovali tako otroci iz vrtca kot tudi osnovnošolci. Kot je dejal predsednik MČ Hudinja Marjan Vengust, si želijo, da bi glasilo izhajalo mesečno, saj bi tako starejši oziroma vsi krajanji dobili več informacij o medgeneracijskem druženju, ki bi ga bilo tako še več. Ven-



Vodja projekta medgeneracijskega sožitja Ana Špat

gust pa opozarja, da bodo za nadaljevanje projekta ključna tudi sredstva: »Vsak začetek je težak, nadaljevali pa bomo lahko tudi, če bomo uspešni na natečajih za pridobitev sredstev, kajti veliko se da s prostovoljnim delom, čisto vse pa ne.«

Sicer pa si starejši želijo predvsem pomoč, kot pravi

predsednik društva upokojencev Bernard Krivec: »Pogovarjal sem se z ljudmi, ki so bolni. Želijo si, da bi jim prišli otroci družbo delat, pomagat, brat knjigo. Ni tako enostavno, bo pa verjetno tudi do tega prišlo.« Sicer pa je Krivec opozoril še na težavo s prostorom za druženje. MČ Hudinja namreč razen šolske telovadnice nima nobene dvorane za prireditve.

Kljub temu je torkova prireditev, v telovadnici Osnovne šole Hudinja, navdušila. Nastopili so vsi, od najmlajših do najstarejših. Tako so se krajanom s pesmijo predstavili otroci iz vrtca Tončke Čečeve, enote Hudinja, nastopili so učenci Osnovne šole Hudinja, posebni gostje pa so bili tudi zakonca Petan in Andrej Šifrer. Zvezde večera so bili seveda 80- in 90-letniki. Najstarejše krajanke Ane Žolnir, ki praznuje letos že 93 let življenja, in še nekatere drugih jubilarov, na prireditev ni bilo. Te bodo predstavniki mestne četrti obiskali na domu. Praznovanje so zaključili s pogostitvijo in vedenjem, da se, če ne prej, srečajo spet ob letu osorej.

ŠPELA KURALT
Foto: GrupA

Drsališče zapri že tretjič letos

Celjsko drsališče so ta teden spet zaprli, saj so cevi znova začele puščati amoniak. Drsalna ploskev je namreč dotrajana, material je postal porozen in na ZPO-ju pričakujejo, da se uha-janje amoniaka lahko kadarkoli ponovi. Obnova je torej nujna, letošnja sezono pa bodo verjetno reševali tudi z manjšim drsališčem, ki je bilo v prejšnjih letih postavljeno pred Mestnim kinom Metropol.

Drsalna ploskev ni bila v 40 letih še nikoli obnovljena. Direktor ZPO-ja Ivan Pfeifer pravi, da se poznajo vplivi treh poplav in izrabljenost materiala: »Betonska plošča propada, s tem pa tudi vse cevi, v katerih je amoniak.

Ker te pojave že dalj časa sledimo, vidimo, da je material postal porozen in pričakuje-mo okvare in s tem tudi zaustavitve obratovanja drsališča.« To je že letošnja tretja zaustavitev drsališča. Nujna je torej obnova, katere vrednost naj bi bila okoli 800 tisoč evrov. Pfeifer pravi, da so se dogovorili, da drsališče uvrstijo v predlog proračuna za prihodnji dve leti, z obnovo pa naj bi začeli poleti 2009.

Kdaj bodo drsališče ponovno odprli, Pfeifer ne upa napovedati: »Če okvaro takoj ugotovimo, traja zapora drsališča približno 14 dni. V tem trenutku pa še nismo ugotovili mesta okvare. To je lahko hitro ali pa traja več dni.«

Kljub temu, da se lahko takšne težave pojavljajo vso sezono, drsališča dokončno ne bodo zaprli, saj na njem vadijo klubi, pripravljajo tečaje, šolske programe, rekreacijo. »Ne glede na vse probleme ga moramo sanirati čim prej in pripraviti za obratovanje,« pravi Pfeifer. Imajo pa na ZPO-ju še en predlog. Da bi namreč drsališče, ki je v lasti celjske občine, in ki so ga vsako leto pozimi postavili pred Mestnim kinom Metropol, postavili v park. Tam bi potem izvajali tečaje drsanja in šolske programe. To drsališče je za resno delo sicer neprimerno, pravi Pfeifer, vendar za tečaje za silo bo.

ŠK, foto: KATJUŠA

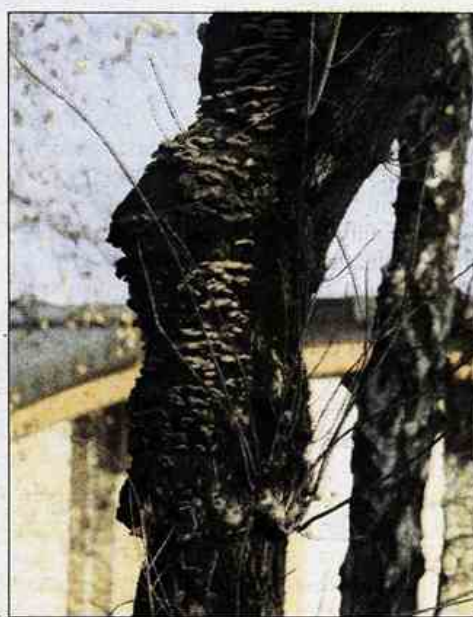


Kdaj se bodo lahko drsanja željni spet podali na led na celjskem drsališču?

Drevesna goba napada

Drevesa v celjskem najlepšem drevoredu v Kersnikovi ulici bodo morali nadomestiti z novimi. Drevesa so namreč napadle bolezni in zajedavci, razrasle so se drevesne gobe. V obdobju treh let naj bi nadomestili vsa drevesa.

V drevoredu so drevesa vrste ameriški javor. Starejši del drevoreda, od križišča Kersnikove z Gregorčičevo ulico do podvoza, so posadili pred nekaj desetletji. Prav ta drevesa so najbolj zdravstveno ogrožena, kot pojasnjuje Natalija Črepinšek iz oddelka za okolje in prostor ter komunalo pri Mestni občini Celje: »Drevesa predvsem zaradi starosti, onesnaženosti, pa tudi zaradi nekaterih drugih dejavnikov pestijo bolezni. Predvsem je bila na drevesih opažena drevesna goba, pa tudi nekateri škodljivci jih napadajo.« Črepinškova dodaja, da so bolezni že tako napredovale, da ne bodo mogli ohraniti vseh dreves, »saj posamezne veje sušijo, lomijo, skratka so potrebni večji posegi.« Drevesa bodo tako v obdobju do treh let nadomestili z novimi, verjetno bo to večina, mogoče celo vsa v tem starejšem delu drevoreda. Sicer pa o tako velikih posegih na drevesih odloča strokovna komisija MOC, ki je sestavljena iz dveh predstavnikov občine in enega strokovnjaka, za



Drevesna goba in bolezni so napadle drevesa v Kersnikovi ulici.

obrezovanje dreves pa vsako leto pripravijo razpis.

ŠK, foto: GrupA

simbio, d.o.o.
V simbiozi z okoljem

Simbio, d.o.o.
Teharska 49
3000 Celje
Tel.: +386 (0) 425 64 00
Fax: +386 (0) 425 64 12
info@simbio.si
www.simbio.si

NAROČILO ZABOJNIKOV ZA KOSOVNE ODPADKE
(odsluženo pohištvo, bela tehnika, gradbeni material ...)

Za informacije o dostavi in ceni pokličite na tel.:
425 64 00 ali GSM: 041 669 362 (do 14. ure)



Tretji transparent v savinjskih hmeljiščih. Spomnimo, da je na prvem pisalo »Izsiliti hočejo avtocesto, uničiti dolino in rodovitno zemljo«, na drugem pa »Potrebujemo 3. razvojno os!!! Povežimo Celje in Velenje!!!«. V tem kontekstu menda nismo razumeli, da so v CI Braslovče proti predlagani trasi, vsekakor pa so za tretjo razvojno os.

Za in proti

Iz Civilne iniciative Braslovče so nas obvestili, da smo pred časom v Novem tedniku, v tekstu Za in proti, napačno interpretirali transparente, ki so postavljeni v hmeljiščih.

»Občani Braslovč smo se s 1.200 podpisi in sklepom občinskega sveta proti ume-

stitvi hitre ceste po najboljši kmetijski zemlji od Velenja do Šentruperta (trasa F2), že odločili. Našo odločitev proti trasi F2 podpira tudi veliko strokovnjakov z različnih področij in gospodarstvenikov, predvsem pa zdrava kmečka logika. Cesta se naj gradi tam, kjer se

potrebuje. Ne nasprotujemo pa 3. razvojni osi, ki naj bo resnično razvojna os, ki bo povezovala regijska središča in omogoča razvoj osrednje celjske regije. Tako bo za manj davkoplačevalskega denarja rešeno več problemov,« pravijo v CI Braslovče, dodajajo pa, da bo morala tudi politika sprejeti odločitev, da se »konča gradnja avtocest v interesu lokalnih veljakov in gradbenih lobijev«. US



Jure Repenšek (drugi z desne) je v resnici duša mozirskega društva, saj je predsednik KD Jurij, ki je organizator eks-tempora. Poleg tega je aktiven udeleženec ne le slikarskega društva, temveč tudi v kulturnem programu, ki ga izvajajo Mozirski koledniki.

Slikarji z nabojem

V začetku jeseni so se na 14. eks-temporu Mozirski gaj zbrali akademski in ljubiteljski slikarji iz različnih krajev Slovenije, v petek pa so v mozirski galeriji odprli razstavo nastalih del.

Posebnost slikarskega društva v Mozirju je nenehno izobraževanje, ki ga po navadi nadgradijo z okroglo mizo ob odprtju razstave - letošnja je nosila naslov Gle-

dati in videti. Kot je poudarila Vladka Planovšek iz mozirske knjižnice, z njo pa so se strinjali tudi mnogi obiskovalci, je vsaka razstava lepša in boljša od prejšnje, likovni nagovori pa so vedno bolj raznovrstni in intimni.

Duša slikarskega društva v Mozirju Jure Repenšek je omenil, da se jim vsako leto pridružijo novi obrazi ter da še vedno dosegajo osnovna ci-

lja, torej širjenje kulture v občini ter privabljanje umetnikov iz cele Slovenije. »Veseli nas, da smo vzpostavili dialog med likovniki in obiskovalci, ki kaže, da je prireditelj še kako potrebna,« je poudaril Repenšek in se zahvalil dr. Jožefu Muhoviču, tudi zgornjesavinjskemu rojaku, sicer profesorju na Akademiji za likovno umetnost, ki vsako leto skrbi za »dodaten izobraževalni naboj«. US

Parki čakajo na prenovo

Pred desetimi leti so Mojca Sodin, Nada Vreže, Nataša Dolejši in Uroš Govek v Žalcu predstavili brošuro Sprehodi skozi vrtove in parke v Spodnji Savinjski dolini, kamor so vključili pet zgodovinskih vrtov oziroma parkov. To so Šenek, Plevno, Novi Klost, Šmatevž in Novo Celje.

Po desetih letih je v torek v Medobčinski splošni knjižnici Žalec strokovni delavec Zavoda za kulturo, šport in turizem Žalec Uroš Govek, po poklicu pa agronom ter

dober poznavalec in ljubitelj vrtov, pripravil nekakšen miselni in slikovni sprehod po petih parkih. Kot je poudaril, je najbolj ohranjen in vzdrževan park v Šeneku. Obnovljen je bil portalni del, tako da je lep primer vrtno arhitekturne zasnove 19. stoletja. Glede na zasnovo in velikost je najbolj pomemben park v Novem Celju iz druge polovice 18. stoletja. Danes sta park in dvorec občasno prizorišče javnih prireditev, vzdrževana sta le v manjšem obsegu in čakata na prenovo.

Skromnejši so parki ob graščinah Novi Klost, Šmatevž in Plevna, vendar so vseeno zanimivi. Vrt na Plevni je nastal leta 1870, ponaša se z več sto metrov dolgim dvojnimi smrekovim drevoredom, ki je le deloma ohranjen, saj ga je pred leti napadel lubadar in je zaradi nujne sečnje dreves okrnjen. Zelo slabo je vzdrževan prostor ob graščini Novi Klost, delno je ohranjen le ribnik. Pri graščini Šmatevž so v 19. stoletju uredili manjši gozdič, ki pa je sedaj dokaj neurejen.

TT



Eden najlepši parkov v Savinjski dolini, park v Šeneku

Preboldski jamarji raziskujejo Filipine

Preboldski jamarji uspešno raziskujejo filipinske jame. Devetčlanska ekipa, ki se je na otok Bohol odpravila v začetku meseca, so domačini sprejeli z izjemnim gostoljubjem.

Po izkušnjah jamarjev naj bi pri predstavnikih oblasti končno prevladalo dejstvo, da je turizem tisto, kar lahko izboljša njihov standard, socialni položaj in nasploh življenje.

Primer tega je dovoljenje za raziskovanje jam na območju, kjer leta 1999 niti slišati niso hoteli o odkrivanju njihovega podzemnega sveta. Skupaj z raziskavami na polotoku Anda so raziskali že 24 jam, ta številka pa se bo do konca odprave še povečala za nekaj jam. Predvsem upajo na uspešno delo v doslej največji jami na Boholu Ka Eyang. Jamarji se bodo domov vrnili konec meseca. MJ



Okrepčilo med raziskovanjem podzemnega sveta Filipinov se očitno zelo prileže. (Foto: DN)

Kriza v vseh porah

Gospodarstveniki Saša regije pričakujejo reakcijo države in računajo na pomoč za ublažitev posledic krize

Sredina seja upravnega odbora Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice, na kateri so govorili o finančni krizi v gospodarstvu regije Saša, očitno med politiki, torej župani in poslanci tega območja, ni vzbudila veliko zanimanja. Čeprav gospodarstveniki v teh kriznih časih, ki jih v gospodarstvu desetih zgornjesavinjskih in šaleških občin že pošteno občutijo, računajo tudi na politiko.

Dokaz, kako na hitro in temeljito se je kriza zajedla v gospodarstvo, je družba KLS z Ljubnega, kjer izdelujejo sestavne dele za vztrajnike v avtomobilskih motorjih, njihovi izdelki pa so vgrajeni praktično v vse najpomembnejše avtomobilске znamke. Družba, ki je skoraj v popolni lasti zaposlenih, deluje od leta 1972. V tem času je preživela različne viharje, najhuje pa je bilo ob razpadu jugo-

slovanskega tržišča, ko so še pet let vsak mesec trepetali, če bodo zbrali dovolj denarja za plače oziroma če bo podjetje sploh obstalo. »Tokratna kriza je vplivala na boljšo kakovost in dvig produktivnosti,« je omenil direktor Mirko Strašek. Potem se je začel hitrejši razvoj, v družbi pa še nikoli niso tako dobro poslovali kot letos. Zaradi poslovne politike podjetja, ki sloini na samospoštovanju, se jim je precej dvignil ugled v Evropi in svetu, med drugimi so bili izbrani za dobavitelja leta v skupini Schäffler.

Še avgusta so v družbi, kjer je lani 169 zaposlenih ustvarilo 14,4 milijona evrov prometa, morali zavračati naročila. Potem se je zgodil letošnji september, z njim pa dražičen padec naročil. Danes na Ljubnem delajo s tretjinsko proizvodnjo. Seveda ne bodo dosegli zastavljenih ciljev, 16 milijonov evrov pro-

Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica prihodnji teden, v sredo, 26. novembra, pripravlja razvojno konferenco, na kateri naj bi osvežili usmeritve, zapisane v območnem razvojnem programu za obdobje 2007–2013, in podpisali sporazum o skupnem načrtovanju turistične dejavnosti v Saša regiji.

daje, zadržati bodo morali 10-milijonski cikel naložb, ki bi omogočile prostorsko in proizvodno širitev ... »Kriza bo imela precejšnje posledice in nemogoče je z realnimi ukrepi reagirati tako, da bi jo lahko razrešili,« je omenil Strašek, ki ga predvsem skrbijo delavci, strokovnjaki na tem področju. »Veliko smo vlagali v izobraževanje, zdaj pa naj te ljudi odpustimo, pri čemer vemo, da jih bomo zagotovo še potrebovali?« Tudi



Ogled proizvodnje v KLS Ljubno je vodil Mirko Strašek (drugi z leve), od politikov pa sta se srečanja udeležila samo (z desne) ljubenska županja Anka Rakun in velenjski župan Srečko Meh.

zato v družbi na Ljubnem pričakujejo, da bo država s subvencijami ali z refundiranjem pomagala takšnim podjetjem.

Med številnimi drugimi predlogi, kako konkretno pomagati podjetjem, so bile na sredinem srečanju v ospredju zahteve po povečanju konkurenčnosti gospodarstva, zmanjšanju obremenitev dela, olajšavah za investicijska vlaganja ... Kot je poudarila predsed-

Ne le med vrsticami, tudi na glas so gospodarstveniki opozarjali, da pri razreševanju krize pričakujejo bolj aktivno in konkretno vlogo regionalne in predvsem Gospodarske zbornice Slovenije.

nica zbornice Cvetka Tinauer, poleg dolgoročnih ukrepov pričakujejo, da bo nova vlada pod-

prla načrtovane naložbe, predvsem blok 6 v šoštanjski termoelektrarni, ter poskušala preprečiti padec investicij in vsesplošne potrošnje. Kot so opozarjali gospodarstveniki, nihče ne ve, kako dolgo bo trajala kriza, zagotovo pa se bo zalezala v vse veje gospodarstva. Tudi zato sta potrebna predvsem mirno razmišljanje in iskanje novih rešitev.

US

Mavrične barve šolskega centra

Že pol stoletja se v velenjski šolski center stekajo poti številnih dijakov, ki so se jim v zadnjih dvanajstih letih pridružili tudi študentje in drugi udeleženci izobraževanja. Skupaj z učitelji so jubilej obeležili včeraj zvečer, slavnostno prireditev pa so naslovili Šolski center Velenje v mavričnih barvah.

ŠCV sestavljajo poklicne in tehniške šole: rudarska, strojna, elektro, računalniška ter šola za storitvene dejavnosti. V center sodijo še splošna in strokovna gimnazija, višja strokovna šola ter medpodjetniški izobraževalni center. Pouk in predavanja potekajo v različnih zgradbah. Predvsem se radi predstavljajo z dobro opremljenimi učilnicami, lastnimi dosežki pri razvoju, izdelavi in prenosu moderne učne tehnologije v izobraževanje, z uporabo računalniško podprtega informacijskega sistema ...

Poleg osnovne dejavnosti je v ŠCV dobro razvito tudi sodelovanje z domačimi in tujimi partnerji, kot nosilci projektov in projektne partnerji pa sodelujejo v različnih projektih EU že od leta

1997. Doslej so uspešno izpeljali več kot 80 domačih in mednarodnih projektov na področju izmenjave dijakov, pilotnih in razvojnih projektov, funkcionalnih usposabljanj za potrebe različnih naročnikov in poklicne (karijerne) orientacije.

Že letos so v centru izdali tri zbornike. Spomladi je izšel zbornik ob 25-letnici gibanja Mladi raziskovalci

za razvoj Šaleške doline, oktobra so na slavnostnem koncertu izdali Zbornik ob 40-letnici srednješolskega zborovskega petja in 20-letnici Mladinskega mešanega pevskega zbora ŠC Velenje, zadnji zbornik, v katerem predstavljajo 50-letnico delovanja, pa so predstavili na včerajšnji slavnostni prireditvi.

US

V tem šolskem letu izobražujejo v 29 srednješolskih in 6 višješolskih strokovnih programih. V vseh programih se izobražujejo 2001 dijak, 690 študentov ter 1600 drugih udeležencev. Dijaki prihajajo v šole iz 42, študenti pa iz 70 slovenskih občin. V centru je 265 redno zaposlenih delavcev in 109 zunanjih sodelavcev.



Kili d.o.o.
Kasaze 34
Petrovče

ODDAMO V NAJEM

več proizvodnih prostorov različne velikosti
za potrebe proizvodnje ali skladiščenja

Informacije:
tel. 03/ 713-6100

Dežela
zdravja

Kaj nas uničuje
in kaj nas lahko reši?

Sobota, 22.11.
od 10. do 14. ure
v Planetu Tuš Celje

Poznavalec situacije na
področju vode, pesticidov in
globalnega segrevanja
ozračja, Anton Komat, nam

bo brezplačno predaval v
soboto, 22. novembra ob 11.
uri v kinodvorani številka 7.
Na stojnicah pa nas bo
pričakalo nekaj dobrih
predlogov, kako pomagati
prebavi in telesu ob
prazničnih obremenitvah.

novi tednik radiocelje Kjer so zvezde doma



Ob odkritju spominske plošče se je zbralo več krajanov, delegacija Občine Šentjur z županom Štefanom Tislom, predstavniki sorodnih organizacij in društev, predsednik KS Slivnica Vlado Artnak, generalni sekretar PVD Sever Franc Bevc, komandir PP Šentjur Ludvik Petrič in veterani vojne za Slovenijo.

Čuvarjem orožja na Kokošarjevi hiši

Tudi v Gorici pri Slivnici so bili - Čuvarji orožja med osamosvojitveno vojno Republike Slovenije, kot bo za vedno ostalo zapisano na spominski plošči. Odkrili so jo pred dnevi na hiši Vere Kokošar.

Čeprav je bilo deset dni kratkih, tega takrat ni mogel vedeti nihče. Veliko je bilo tistih, ki so s pogumom pustili pečat. Veteransko društvo Sever za celjsko območje si je že vsa leta po osamosvojitvi prizadevalo, da nanje zgodovina ne bi pozabila. V letih 1990-91 so v okolici Šentjura s privoli-

tvijo lastnikov izbrali tajne lokacije, kjer so hranili orožje in opremo tedanje postaje milice. Ena izmed njih je bila tudi v Gorici pri Slivnici pri zdaj že pokojnemu Bogomilu Kokošarju in njegovi ženi Veri. Spominsko ploščo so odkrili v okviru praznovanja krajevnega praznika KS Slivnica. »Danes, ko enakopravno živimo v skupnosti evropskih narodov, se dogodkov osamosvajanja spominjamo kot trenutka, ko je bilo za varnost in svobodo Slovencev treba kaj storiti in žrtvovati brez razmišljanja o nevarnostih in

posledicah. Nedvomno sta Bogomil in Vera Kokošar takrat storila hrabro dejanje,« so v društvu Sever poudarili ob odkritju plošče.

StO

Foto: BRANKO BEZGOVŠEK

OO Šentjur Veteranskega društva Sever za Celjsko območje se zahvaljuje vsem krajanom, Občini Šentjur, KS Slivnica, OŠ Slivnica, MPZ Ipavci in ostalim, ki so pripomogli k svečanemu odkritju spominske plošče.

Za praznik še po trških mejah

Planinsko društvo Laško je v soboto že desetič zapored izpeljalo pohod po nekdanjih trških mejah Laškega in s tem zaokrožilo praznovanje nedavnega občinskega praznika.

Sobotnega pohoda, čigar namen je obuditi spomin na tradicionalni dogodek, ki sega stoletja nazaj, se je udeležilo kar 350 pohodnikov, vključno z vodstvom laške občine. Štiriurni pohod so Laščani začeli pred lokalnim Ticem, na pot pa jih je pospremila tudi laška godba na pihala. Še pred tem so se »tržani srečali z laško gosposčino«, jo seznanili s pohodom in vprašali za dovoljenje. Pot jih je vodila na Krištof, do Strmce ter cerkve sv. Mihaela, nato pa proti Wellnes parku Laško v smeri Tovstega do vasi Ojstro. Dodobra so se pred vrnitvijo na izhodišče pohodniki okrepčali v vasi Trojno. Tako so simbolično zaključili letošnja praznovanja v čast laškega občinskega praznika.

PM



Zbor pohodnikov pred začetkom štiriurne poti po trških mejah Laškega

Literatura, ki jo pišejo leta

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in revija Mentor vsako leto objavita natečaj za seniorske avtorice in avtorje. Na šestih regijskih srečanjih - letošnja so se zvrstila v Črnomlju, na Jesenicah, v Žalcu, Ajdovščini, Ribnici in na Ptuj - je strokovna žirija izbrala 21 avtorjev, ki so se zbrali na državnem srečanju v Šentjuru.

Dvodnevna literarna delavnica je nagrada najboljšim seniorskim piscem. Med drugim so se pogovarjali o literaturi, kritično pretresli svoja bese-

dila in se predstavili na literarnem večeru. Tokrat so med nagrajenimi avtorji kar trije člani Literarnega društva Šentjur: Marija Plemenitaš iz Dobja, Rado Palir iz Šentjura ter Ana Marija Justin iz Celja; iz celjsko-koroške regije pa so še Ivanka Komprej, Ana Marija Petek in Justina Strašek.

Voditeljica programa srečanja je bila svetovalka za literaturo pri javnem skladu in urednica revije Mentor Dragica Breskvar, delavnico pa je vodila pisateljica, mentorica in publicistka Ivana Slamič. Kon-

kurenca je vsako leto močnejša in letos se je na natečaj oddalo kar 173 avtorjev. »Teme za starejše pisce niso specifične. Lotijo se najrazličnejših tematik. Sicer pa kvaliteta ni odvisna niti od let niti od spola ali česar koli. Srečanje 21 avtorjev je na eni strani prijetna priložnost za druženje in na drugi možnost, da se kaj novega naučijo. Težko rečem, da so vsi vrhunski pisci, toda nekaj je gotovo takih, ki bi brez težav lahko objavljali kjerkoli,« je srečanju ob bok povedala Breskvarjeva.

StO



Literati so se s svojimi deli predstavili tudi na literarnem večeru, ki so ga obogatili pisatelj Peter Rezman, godci Folklornega društva Šentjur in vokalna skupina Grič.

Z Griča odmeva že deset let

Začelo se je preprosto iz ljubezni do glasbe, družinske povezanosti in želje po druženju. Deset let kasneje pa imamo eno najbolj uveljavljenih vokalnih skupin in najbolj dejavnih kulturnih društev v Šentjuru in Dobju. Vokalna skupina Grič iz Dobja namreč ta konec tedna slovesno obeležuje prvo dekada svojega delovanja.

Najprej se je pesem rodila v družinskem gnezdu Rajhovi, kjer sta mama Slavica, sicer učiteljica glasbe, in oče Franc svojim trem otrokom Ervinu, Mateji in Ernestu ljubezen do glasbe vcepila že v gene. V dolgih zimskih večerih se niso dali zmotiti televiziji in so skupaj nemalokrat zapeli. Ko so se pridružili še

babica Kristina Volasko in bratranec Marjan z ženo Heleno, je bil oktet Grič izoblikovan. Pod taktirko Slavice Rajh so začeli tudi nastopati. Povsod so želi navdušenje in elana v desetih letih ni zmanjkalo niti za trenutek. Kmalu po začetku so namreč ustanovili še istoimensko kulturno društvo, ki danes pod svojim okriljem združuje še glasbeno-vokalno skupino Amigos, Malo pihalno godbo in skupino pri-

trkovalcev. Udeleževati so se začeli raznih pevskih revij in srečanj. Ko je šlo za strokovno oceno, jih običajno ni bilo mogoče spregledati. Tako so v Vinski Gori celo dobili naziv najbolj prešmentani pevci. Slovensko pesem pa so kar nekajkrat ponesli tudi na gostovanje po Evropi. Prekrižarili so vso Nemčijo in prišli celo do Belgije.

StO

Foto: DARKO JAGER



Vokalno skupino Grič sestavljajo Boštjan Jager, Kristina Volasko, Helena Volasko, Mateja Jager, Alenka Stojan, Slavica Rajh, Martin Tovornik, Franc Rajh, Marjan Volasko ter Ervin in Ernest Rajh.

Vodovod tudi v Debru

V Debru bodo danes ob 15.30 slovesno predali namenu vodovod Rabuzin-Debro, ki je zgrajen za 19 gospodinjstev.

Občina Laško nadaljuje s komunalnimi ureditvami v več krajevnih skupnostih. Daleč najbolj zahteven projekt je trenutno izgradnja vodovoda Vrh-

Tevče-Reka-Trojno za skoraj 200 gospodinjstev, s katerim so začeli v juliju in je vreden dober milijon evrov in za katerega so pridobili evropska sredstva. Občina do leta 2010 sicer načrtuje izgradnjo vodovodov v skupni vrednosti skoraj 1,5 milijona evrov. V tem okviru je predvidena tudi iz-

gradnja krajših lokalnih vodovodov. Končno so ga z začetkom gradnje v avgustu dočkali tudi v Debru. 2.300 metrov dolg vod bo v sistem javne oskrbe z vodo na novo vključil 19 gospodinjstev. Zanj je občina odštela nekaj več kot 45 tisoč evrov, s tem pa so zaokrožili vodovodno omrežje v najsevernejšem delu občine na desni strani reke Savinje.

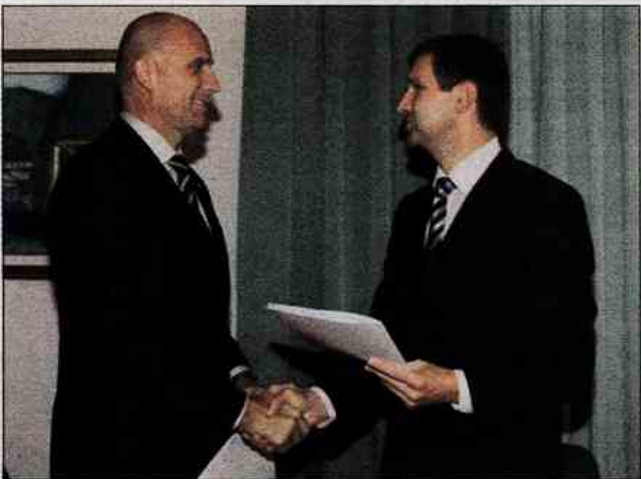
PM



Janina v rokah celjskega Nivoja

»Prva od treh parkirnih hiš v Rogški Slatini bo zgrajena do sredine leta 2010,« sta ob podpisu pogodbe za stavbno pravico povedala župan mag. Branko Kidrič in direktor družbe Nivo Celje Danilo Senič. Projekt vreden okrog tri milijone evrov pa je samo eden od treh, ki jih v prihodnjih letih predvidevajo zgraditi v Rogški Slatini.

Čeprav so v centru mesta ob hotelih predvideli tri podzemne garažne hiše, za eno zasebnega interesa v lokalnem okolju ni bilo. Inicijativa je zato prevzela občina. Na javnem razpisu so izbrali Nivo Celje in jim za 33 let podelili stavbno pravico za izgradnjo parkirne hiše Janina. Na ta način želijo odpraviti parkirni kaos tako za domačine kot turiste. Glede na to, da na dinamiko izgradnje vseh treh parkirnih hiš občina nima vpliva, je projekt zastavljen tako, da lahko sledi fazni gradnji, na koncu pa bo ostal v takšni podobi, kot so predvideli. Nad podzemnimi konglomerati je namreč predviden park, z občinskim odlokom pa bodo



Pogodbo, ki predstavlja prvi resen korak k izgradnji podzemne parkirne hiše Janina, sta podpisala direktor družbe Nivo Celje Danilo Senič in slatinski župan mag. Branko Kidrič.

divje parkiranje v bližini novourejenih parkirišč prepovedali. Podjetje Nivo bo novozgrajeno parkirno hišo priključilo k svojemu hčerinskemu podjetju, ki na podoben način že upravlja dve parkirni hiši v Mariboru. Po 33 letih preide hiša v last občine, ob primernem sporazumu pa se pogodba lahko tudi podaljša.

Idejni projekt predvideva podzemni objekt v štirih medetažah s skupno 179 parkir-

nimi mesti. Od tega jih je 17 predvidenih za gibalno ovirane osebe. V dolžino bo meril 71 metrov, v širino 33. Če ne bo večjih zapletov pri gradnji, Senič zagotavlja, da je 1. maj 2010 sprejemljiv datum, ko bi lahko v parkirni hiši Janina že parkirali prve avtomobile. Po neuradnih podatkih pa naj bi v približno tem času zgradili tudi preostali dve parkirni hiši.

StO

Foto: JOŽE STRNIŠA

ZAVAROVANJE IZPADA PROIZVODNJE MLEKA



PRI REJI PLEMENSKIH KRAV POGOSTO PRIHAJA DO POŠKODB IN BOLEZNI, KAR IMA ZA POSLEDICO TUDI IZPAD PROIZVODNJE MLEKA.

Zato smo v Zavarovalnici Triglav pripravili posebno ponudbo kmetijskih zavarovanj in jih združili v živinorejski paket, ki zajema:

- temeljno zavarovanje plemenskih krav,
- NOVO zavarovanje delnega izpada proizvodnje mleka in
- ugodnost pri zavarovanju krmnih rastlin za potrebe prehrane plemenskih krav.

Več informacij dobite pri zavarovalnih zastopnikih in na poslovnih mestih Zavarovalnice Triglav.



ZAVAROVALNICA TRIGLAV, d.o.o.

NA KRATKO

Denar za telefonijo vračajo

PODČETRTEK - V občini je veliko občanov že dobilo vrnjen denar za pretekla vlaganja v telefonijo. Kot je povedal župan Peter Misja, so od državnega pravobranilstva že prejeli vse poravnave za krajevne skupnosti Polje ob Sotli, Virštanj in Pristava pri Mestinju, za KS Podčetrtek pa še čakajo. V teh dneh so upravičenci večinoma prejeli poravnalne pole ter jih vračajo, izplačilo pa lahko pričakujejo v 30 dneh. Višina izplačil je različna, od 200 do 1.600 evrov.

Mejni prehod Imeno poleti?

IMENO - Mejni prehod Imeno pri Podčetrtku je od aprila zaradi dotrajanosti mostu čez Sotlo zaprt, kar vzbuja nezadovoljstvo občanov ter občinske uprave. Kot je povedal župan Občine Podčetrtek Peter Misja, so se na zadnjem sestanku direktorice za ceste in predstavnikov Hrvaške dogovorili, da naj bi do januarja pripravili projektno dokumentacijo za nov most. Pred spomladjo naj bi most začeli graditi, po najbolj optimističnih napovedih pa naj bi bil mejni prehod Imeno znova prehodni za dan državnosti. Občani začasno prehajajo mejo na manjšem prehodu v oddaljenem Sedlarjevem.

Štadion prihodnje leto

PODČETRTEK - Športni štadion, ki ga gradijo pri osnovni šoli, dobiva svojo podobo. Zemeljska dela so opravljena, poskrbeli so tudi za drenažo, zdaj pa urejajo stezo. V občini, ki je pridobila sredstva fundacije za financiranje športnih organizacij, pravijo, da bo lahko štadion zaživel prihodnje leto. Po projektantovem izračunu bo objekt stal nad 400 tisoč evrov.

Delovna jesen

PODČETRTEK - V občini je na investicijskem področju še vedno živahno. Zaključili so z letošnjima naložbama v cesti na območju Svete Eme ter v Olimje, poleg tega gradijo kolesarsko stezo Podčetrtek-Imeno, pripravljajo pa se tudi na gradnjo pločnika proti Sodni vasi. V občinski stavbi so prav tako prejeli sklep o sanaciji neurja iz leta 2005, ki omogoča sanacijo več plazov v tej občini.

Kredit za športno dvorano

ROGATEC - Po sprejetem rebalansu občinskega proračuna so za letos načrtovani skupni odhodki precej višji ter znašajo 5,5 milijona evrov. V rebalansu namreč upoštevajo najetje milijon evrov kredita javnega sklada za regionalni razvoj za izgradnjo velike športne dvorane v Rogatcu, ki so jo začeli graditi v začetku prejšnjega meseca, njeni temelji pa so že izgotovljeni. Na prihodkovni strani proračuna, ki znaša 3,8 milijona evrov, ni večjih sprememb.

Občina brez dolgov

PODČETRTEK - Po sprejetem osnutku občinskega proračuna naj bi prihodnje leto kar 67 odstotkov proračunskega denarja namenili za različne naložbe. Načrtovani prihodki znašajo 6,7 milijona evrov ter odhodki 7,1 milijona, kar je približno 40 odstotkov več kot letos. Poleg treh cest, kjer so dela potekala že letos, bodo s pomočjo obmejnega programa uredili vzporedno cesto Sodna vas-Podčetrtek ter prestavili cesto pri mejnem prehodu Terme, kjer bo nastalo krožišče. Prav tako nameravajo zgraditi večnamensko dvorano ter prizidek vrta, za kar računajo na sofinanciranje s pomočjo sredstev razpisov. Predstavniki občinske uprave so na seji povedali, da je Podčetrtek ena redkih občin, ki ni zadolžena.

Urejena cesta na Sveto Emo

SVETA EMA - V vasico nad Sodno vasjo ter naprej proti meji s slatinsko občino so cesto razširili ter poskrbeli za novo asfaltno prevleko. Urejeni odsek meri blizu tri kilometre. Občina Podčetrtek pa namerava v prihodnjih letih urediti cesto vse do občinske meje. Vrednost letos opravljenih del skupaj z ureditvijo parkirišča v vasi Sveta Ema znaša 300 tisoč evrov, pomagali pa so si z evropskimi sredstvi. Po zaključku del pripravljata občina in KS Pristava pri Mestinju otvoritev, ki bo jutri, v soboto ob 15. uri.

Otroci o trgatvi

BISTRICA OB SOTLI - V osnovni šoli bodo danes, v petek, odprli razstavo likovnih del 28. mednarodne otroške likovne kolonije Trgatev 2008. Izšel je tudi katalog kolonije. (BJ)

Prva nagrada Čatru

V Slovensko-bavarski hiši v Podsredi bo danes, v petek, ob 18. uri otvoritev razstave fotografij Kozjansko jabolko 2008, nastalih v času fotografskega extempora v okviru Praznika kozjanskega jabolka.

Na prireditvi, ki jo je pripravil Kozjanski park v sodelovanju s Fotografsko zvezo Slovenije, Fotografskim

društvom Celje in Zavodom za gozdove Slovenije, je sodelovalo 28 fotografov iz različnih krajev Slovenije. Ko-

misija pod vodstvom Joca Žnidaršiča je prvo nagrado namenila fotografu **Hermanu Čatru** in to za motiv z gradom Podsreda. Drugo nagrado je prejel konj **Mirana Orožima**, tretjo jabolka **Jožeta Hebarja**, diplome pa **Mojca Cvirn**, **Peter Prašnički** in **Robert Hutinski**. BJ



Nagrajena fotografija Hermana Čatra



S krampom nad pločnik

Izgradnja pločnika skozi Lemberg dolga leta muči domačina Petra Razgorška - Kdo je koga opeharil?

Središče Lemberga že pet let kazi razkopan pločnik. Nadenj se je pred leti s krampom spravi domačin Peter Razgoršek, prepričan, da so pločnik zgradili na črno, najbolj pa ga moti, ker ga pred gradnjo menda nihče ni vprašal, ali pločnik sploh lahko zgradijo na njegovi zemlji. Na Občini Vojnik, ki je upravljalca pločnika, seveda menijo drugače. Občina je Razgorška zaradi poškodovanja pločnika celo tožila in tožbo tudi dobila, a tu zgodba še ni končana ...

Težave so se začele pojavljati isti hip, ko je Direkcija RS za ceste leta 1998 ob rekonstrukciji glavne ceste skozi Lemberg začela graditi pločnik. »Nobenega soglasja, nobenega podpisa nisem dal nikomur, da lahko gradijo na moji zemlji. Cesto so širili na svojo roko, brez vsakega projekta in dovoljenja.

Enostavno so prišli, razkopali, mejnike zmetali ven, naredili in šli. Župan je pred začetkom gradnje sicer prišel k meni po soglasje, a mu ga nisem dal. Toda pločnik so vseeno zgradili. Pri tem mi je cela hiša razpokala. Vibracije in kopanje jaškov za kanalizacijo so pač naredili svoje,« pripoveduje Razgoršek, ki trdi, da po njegovem zemljišču ne teče le del pločnika, pač pa tudi del ceste. »Imam vse dokumente, imam jih tudi geodetska uprava, iz katerih je razvidno, do kod sega moja zemlja. Sodni izvedenec je pred začetkom gradnje sicer odmeril zemljo po nekih točkah, vendar te meritve niso prave, saj ni upošteval mejnikov, ki so bili postavljeni leta 1937 in ki veljajo še danes,« trdi Razgoršek.

Mnoge čudi, zakaj se je Razgoršek nad pločnik spravl šele pet let po njegovi iz-

gradnji, to je leta 2003. Kot pravi sam, se je pritožil takoj, ko je bil pločnik narejen: »Hodil sem na Občino Vojnik, kjer so se zgovarjali, da oni nimajo nič s tem. Na direkciji pa več let sploh niso vedeli, da se je v Lembergu gradil kakšen pločnik. Šele ko sem pločnik razkopal, so spoznali, da je stvar resna in šele tedaj so začeli hoditi okroli mene in me naposled le povabili na razgovor. Na direkciji so mi v podpis ponudili pogodbo o prodaji zemlje, po kateri teče pločnik. Po njihovih meritvah naj bi bilo te zemlje le okoli 10 kvadratnih metrov, kar pa ne drži. Moje zemlje, ki so si jo prilastili, je veliko več, zato seveda nisem pristal na prodajo.«

Sodišče pritrdilo občini

Ker Razgoršek pločnika le ni pustil pri miru, je Občina Vojnik proti njemu vložila kazensko ovadbo. Po slabem letu je sodišče razsodilo občini v prid (sodba je postala pravnomočna 29. novembra lani), Razgoršku pa izreklo pogojno kazeno, ki se lahko spremeni v zaporno, če se bo v enem letu ponovno lotil pločnika. Prav tako bi moral Razgoršek občini v šestih mesecih (do konca maja letos) poravnati približno 1.500 evrov stroškov. Pločnik zadnje leto res pusti pri miru, denarja pa občini še zdaj ni nakazal. »Rekel sem, da tega ne bom plačal, a nimam izbire, saj so se mi že 'usedli' na račun in ta denar izterjali od mene,« zamahne z roko, o odločitvi sodišča pa doda: »Občina je na sodišču izkoristila zveze in poznanstva, zato je tudi dobila tožbo. Ne razumem, kako je lahko sodišče razsodilo v prid



Peter Razgoršek iz Lemberga ima vso hišo podprto s stebri. Kot pravi, so stene in strop razpokali, ko so pred desetimi leti ob hiši gradili pločnik in cesto. Podobne težave z razpokanimi zidovi naj bi imeli tudi drugi krajan, pravi Razgoršek. (Foto: MARKO MAZEJ)

občini, če gre pločnik po moji zemlji.«

V vojniški občinski upravi seveda menijo drugače. Kot pravijo, manjši del pločnika res teče po Razgorškovem zemljišču, nikakor pa ne toliko, kot navaja on. »Pri čemer ga občina za tisti del, ki teče po njegovem, ni kazensko preganjala, ampak ga je tožila le za poškodovanje tistega dela, ki je po mnenju sodnega izvedenca na zemljišču v lasti Direkcije za ceste,« pravi medobčinska inšpektorica Nataša Kos, »na občini smo že skoraj doktorirali iz tega primera. Gre nam samo za to, da bi pločnik spet postavili na svoje mesto. Z Razgorškom smo pripravljeni sodelovati (a on očitno ni), kajti naša želja je, da bi pločnik končno uredili in zagotovili ustrezno prometno varnost. Toda občina pločnika ne bo zgradila, dokler ne bo končan celoten postopek na so-

dišču.« Na vojniški občini tudi zatrjujejo, da je Razgoršek direkciji pred samo rekonstrukcijo ceste in izgradnjo pločnika podal soglasje. Razgoršek to odločno zanika: »Nobenega soglasja nisem dal nikomur. Tudi ministrstvo za okolje in prostor ni našlo nobenega soglasja oziroma dovoljenja z moje strani, zato je februarja lani tudi izdalo odločbo, da je treba ponovno pridobiti dovoljenje za gradnjo ceste in pločnika a tega nihče ne upošteva.«

Po pravico v Strasbourg

Kot dodaja Peter Razgoršek, se na izrečeno sodbo ne bo pritožil. A odnehal tudi ne bo. »Ko bo postopek na sodišču zaključen, bom še preostali del pločnika izkopal, nato se bom lotil še ceste,« pristavi v jezi in čez čas nadaljuje: »Zahtevam, da se postavijo meje in mejniki na

mesta, kjer so bili postavljeni leta 1937 in da se parcele postavijo v takšno stanje, kakršno je bilo. Kajti svojega zemljišča ne nameravam nikomur poklanjati, saj zanj plačujem davek in ga želim tudi po svoji volji koristiti.« Odločen je tudi, da bo pravico, ki je ne more najti doma, šel iskat na Evropsko sodišče za človekove pravice.

In medtem, ko bo Razgoršek iskal pravico, bodo krajan Lemberga zaradi razritega pločnika še naprej prikrajšani za varno pešpot, ki jo Občina Vojnik sicer s postavljanjem ustrezne prometne signalizacije vseskozi zagotavlja. A ker je imela občina z zagotavljanjem varnosti na izkopanem delu pločnika več stroškov, kot ji je priznalo sodišče (nabralo se jih je že za več kot 5 tisoč evrov), razmišljajo, da bi proti Razgoršku vložili tudi civilno tožbo ...

BOJANA AVGUŠTINČIČ



Razgoršek je pločnik začel razkopavati pred petimi leti, zaradi česar ga je Občina Vojnik tožila in tožbo tudi dobila. Občina bo pločnik sanirala, ko bo zaključen celoten postopek na sodišču. (Foto: SHERPA)

Z glavo v naravo

Planinsko društvo Zreče bo jutri, v soboto, slovesno proslavilo 50-letnico uspešnega delovanja. Združuje preko 200 članov, ki jih zadnja tri leta vodi predsednik Drago Črešnar.

Na ustanovnem občnem zboru januarja 1958 so bili 104 člani, ki so za prvega predsednika izbrali Jurija Mlinarja iz Zreč. Že leto po ustanovitvi je društvo postalo lastnik skromne koče na Rogli. Koča je bila kasneje večkrat spremenjena, sedaj pa je sestavni del kompleksa hotela Planja na Rogli, saj so jo leta 1978 prodali Uniorju. Tega leta so organizirali prvi spominski pohod po po-

teh Pohorskega bataljona. Pohod je postal tradicionalen. Zadnja leta se ga udeležuje povprečno 1600 ljudi in je najodmevnejša prireditev, kar jih pripravlja zreško planinsko društvo.

O 50-letnem delu je društvo izdalo tudi zbornik, ki ga bodo predstavili na jutrišnji prireditvi v večnamenski dvorani v Zrečah. Na njej bodo podelili tudi priznanja zaslužnim članom. Srebrni znak Planinske zveze Slovenije bo prejel Marjan Grosman.

Kot poudarja predsednik društva Drago Črešnar, pa bo to predvsem priložnost za druženje, obujanje spominov in

načrtovanje prihodnosti društva. »Seveda smo ponosni na naše člane, ki so lani osvojili vrh Aconcague, vendar so večini bolj pisani na kožo pohodi v sredogorje, čeprav se tudi visokim goram ne izogibamo,« poudari še en pomemben cilj društva, vključevanje mladih. »V vrtcu smo že uspeli navdušiti vzgojiteljice, tako da tam že delujejo mladi planinci. Da zagotovimo kontinuiteto, smo se dogovorili tudi z osnovno šolo za planinski krožek. Vključevanje mladih je pomembno, saj če se mladi navadijo hoditi v naravo, v hribe, potem brez tega ne morejo več.«

MILENA B. POKLIČ



Drago Črešnar ob tabli planinskega društva v središču Zreč

Za zimo še hladilnik

Le kaj nam bo hladilnik pozimi, se verjetno ob nizkih temperaturah in bližajočem snegu zdajle sprašujete. Tudi takrat zna priti prav, zlasti če je takšen sodoben, ki predvaja glasbo ali nam ponudi kakšen recept. Danes tehnologija pač ne pozna meja. In v Gorenju, kamor smo tokrat na pot v odkrivanje popeljali Martina Romiha in Frido Vodeb iz Štor, se tega še kako zavedajo.

Ne boste verjeli, ampak hladilnik je najprej navit na veliko rolo. Tako namreč v tovarno pripeljejo pločevino, ki služi kot konstrukcija oziroma ogrodje hladilnika. Iz velike bale na posebnem stroju za zgibanje pločevino najprej pripravijo v stanje, ki omogoča oblikovanje, in izrežejo po vnaprej določenih parametrih takšen konec pločevine, da lahko iz enega kosa, ko ga zapognejo, dobijo tri stranice hladilnika – stranski in zgornjo. Pravzaprav vse to počne robotiziran stroj sam. **Peter Sevcnikar**, vodja surovinskega oddelka, odgovoren za obdelavo pločevine, nam razloži, da imajo štiri linije za izdelavo vrat in dve liniji, na katerih izdelujejo ohišja. Ko stroj pločevino upogne in s pomočjo toplote združi, pritrudi še podnožje ter na ohišju naredi robove, v katere v kasnejši fazi vstavijo notranjost hladilnika, in doda ojačitve, se ohišje hladilnika – gre torej le za votel kvader – dvigne v zalagovnik, ki je nad proizvodno linijo, pod stropom. Tam so ohišja shranjena, dokler jih ne potrebujejo. Potem jih robotizirana linija znova pripelje v »pritličje« in jih, tako kot tudi vrata hladilnika, pošlje najprej v pralnico, kjer odstranijo morebitno umazanijo, jih razmasti in dodajo premaz za korozijsko zaščito, nato pa še v lakirnico. Tam zunanje sestavne dele posujejo s prahom – opravijo tako imenovano elektrostatsko lakiranje. »Uporabljamo sistem lakov v prahu, kar je sprejemljivo tudi z ekološkega vidika, saj ne uporabljamo topil. Polizdelek, ki ga barvamo, je ozemljen, lak pa ob potovanju skozi pištolo dobi naboj in tako se

barva prime ne le ne ravne površine, ampak tudi za robovi,« pravi vodja tehnologije hladilno-zamrzovalnih aparatov **Majda Meža**, ki je bila pred leti zadolžena za postavitev lakirnice. Prah se v peči utrjuje pri 185 stopinjah in s tem dobi hladilnik zunanost, kot smo je vajeni.

Iz lakirnice potujejo ohišja in vrata po tekočem traku na kontrolo in nepravilnosti odpravijo s ponovnim lakiranjem. Verjetno ste že videli, da so Gorenjevi hladilniki lahko tudi zelo različnih barv – od rdeče, do roza, črne, aluminijaste. Po opravljeni kontroli znova sledi selitev v zalagovnik, od tam pa glede na naročila v nadaljnji proces. Sledi vgrajevanje izolirne mase v vrata. Najprej robove delavke dobro zatesnijo, saj poliuretansko peno na vrata brizgajo v tekočem stanju, nato pa kovinski in plastični del vrat, ki prav tako nastane po posebnem modelu v enem od strojev, stisnejo skupaj.

In kako izdelajo notranjost hladilnika? »Najprej ploščo iz plastične mase segrejemo, da jo zmehčamo, nato jo s pomočjo zraka napihnemo, da nastane

balon, orodje pa potem z vakumiranjem pritegne nazaj ta balon in ploščo oblikuje točno po željeni obliki.« Zdaj so vsi deli pripravljeni za sestavljanje. Ohišje, tako kot prej vrata, pripravijo za izoliranje, le da tu med ohišje in notranjo oblogo pričvrstijo uparjalnik. »Na montažnih linijah sestavimo vse dele hladilnika skupaj, torej dodamo vso tehniko, kompresor in kondenzator, hladilni plin, vrata, skratka hladilnik dobi svojo končno podobo,« nam zaključek proizvodnje linije predstavi vodja montaže **Edi Pocajt**, ki skrbi za tehnologijo montaže.

Preden hladilnik zapusti proizvodno linijo, ga še dodobra stestirajo – in to čisto vsakega. A to ni prvi test, ki ga hladilnik doživi. Preden začnejo posamezne modele serijsko proizvajati, jih nekaj pošljejo v laboratorij, kjer so podvrženi različnim testiranjem – varnostnim, trajnostnim in funkcionalnostim. »Pomembno je, da aparati zadostijo varnostnim zahtevam, testiramo porabo energije, delovanje, zanimivo je trajnostno testiranje, kjer preverjamo, kolikokrat na primer lahko brez okvare odpremo vrata,« pove **Damjan Golčman**, vodja razvoja hladilno-zamrzovalnih aparatov. Preden hladilniki dokončno prispejo na prodajne police, jih s testiranjem odobrijo še neodvisni inštituti.

ANDREJ KRAJNC
Foto: GrupA

STE VEDELI?

Prve hladilnike za hišno uporabo so začeli proizvajati v petnajstih letih 20. stoletja, v Ameriki pa je že dobrih 15 let kasneje več kot polovica gospodinjstev hladilnik že imelo doma.

Hladilnike v Velenju danes izdelujejo v tovarni, ki so jo na 30 tisoč kvadratnih metrih leta 2000 v celoti prenovili in dogradili z dvema novima objekta. V njej lahko izdelajo 5600 aparatov dnevno, trenutno jih okoli 2700, zaposlenih pa je malo več kot tisoč delavcev, ki delajo v dveh izmenah. Istočasno izdelujejo 12 različnih tipov hladilnikov in okoli 40 različnih modelov.

Kar 30 ton pločevine gre dnevno skozi proizvodni proces. Za en hladilnik je porabijo od sedem do deset kilogramov, v dolžini

pa za dvometrski hladilnik potrebujejo 4,6 metra pločevine.

Zmogljivosti svojega hladilnika lahko izboljšate, če ga postavite v hladni prostor. Ekologi opozarjajo, da boste s tem poskrbeli tudi za zmanjšanje toplogrednih plinov, saj lahko letno v zrak spustite do 150 kg ogljikovega dioksida manj. Še okoli 210 kg ogljikovega dioksida lahko privarčujete, če izbere hladilnik energetskega razreda A+.

Z leti se je spreminjal tudi dizajn tako zunanosti kot notranjosti hladilnika. V Gorenju so jih na primer v zadnjih letih opremili s kristali Swarovski, jih vgradili v nogo mize, jim dodali radio, pred kratkim še priključek za Apple iPod – skratka hladilnik je že, v prihodnosti pa naj bi še bolj, postal ena od multimedijskih naprav.

Tudi vas mika, da bi se v zimskih dneh hladili ob ogledu nastanka svoje nepogrešljive stvari? Nič lažjega! Le kuponček iz ene od števil Novega tednika izpolnite in ga pošljite v naše uredništvo. Z malo sreče se boste tudi vi podali na pot v odkrivanje.

Ime, priimek:

Naslov:

Telefon:

Spoznati želim, kako nastane (predlagajte eno ali več stvari):

Pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje, s pripisom: Pot v odkrivanje.

Več fotografij je objavljenih na spletni strani www.radiocelje.com.



Parni rogačan, v vsej svoji železniški lepoti. Posnetek iz leta 1963, s postaje na Grobelnem, je v lasti šentjurskega Muzeja južne železnice.

Z »gajžlo« po dijaški riti

Hude igrice s parnim rogačanom – Nova knjiga o rogačanu je bila takoj razprodana

»Pri rogačanu bi morali pisati vse črke z veliko začetnico, saj ga sicer ponižamo, kar ni prav,« pravi avtor nove knjige o vlakcu rogačanu Daniel Artiček, ki je kozjanske gore list, zdaj doma iz Kamnika. Ob izidu knjige, ki je že razprodana, je Knjižnica Rogatec pripravila večer spominov na vlak, na katerega spominjajo ljudi Obsotelja in Kozjanskega vožnje na delo, v šolo ter na izlete.

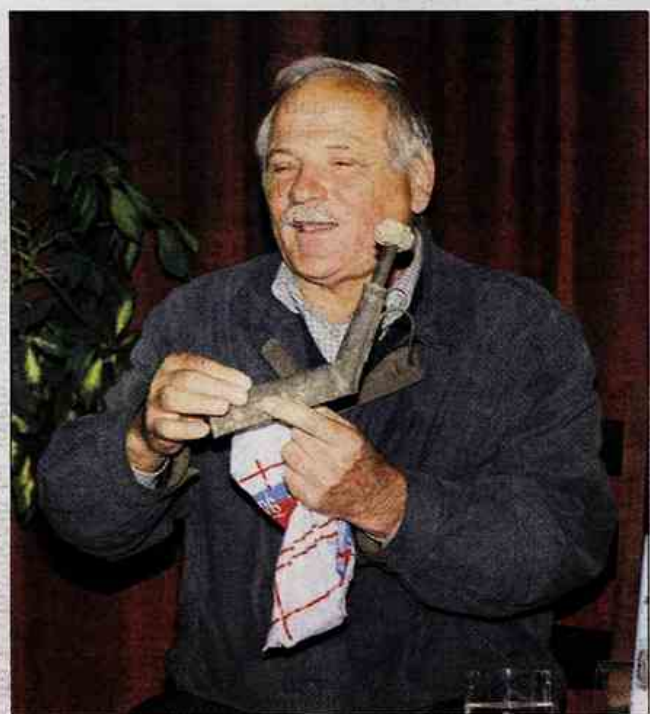
Današnji rogačan je bistveno bolj udoben, hitrejši in čistejši, vendar se ljudje srednje in starejše generacije najraje spominjajo vožnje s parno lokomotivo. O priljubljenosti vlaka zato pričajo številne anekdote ter knjiga Vozači in kurjači – Zgodbe o rogačanu avtorja Artička, ki raziskuje zgodovino rodne pokrajine.

Iz vasi Sveti Štefan pri Šmarju je odšel v svet seveda z rogačanom, in sicer s kovčkom na železniško postajo na Grobelno, kamor so takrat pešali eno uro. V Rogaški Slatini, kjer je obiskoval nižjo gimnazijo, je stanoval v dijaškem domu, pozneje v Šmarju pri Jelšah prav tako. »V Šmarju smo rogačana videli bolj od blizu. Bil je čudo tehnike, otroci so vanj kar strmeli,« se spominja Artiček, ki je danes upokojenec. Sledila sta šolanje na celjski gimnaziji ter vsakdanja pot na Grobelno, od koder so se rajši vozili z rogačanom, saj je bil mariborčan bolj »nobl« ter so zato tam veljala strožja pravila. Njegov vlak je odpeljal ob 5.05, saj bi dijaki z naslednjim, ki je odpeljal veliko pozneje, pouk zamudili za deset minut.

Nevarno igrišče

Otroci so v rogačana ne le strmeli, najbolj porednim je služil kot bolj ali manj nevarno otroško igrišče. V Šmarju so se dijaki igrali vse mogoče igrice, najpogostejše so na »glajze« (tračnice) namestili kovance, žico ali kamenčke, zmagovalci pa je bil tisti, katerega predmet je vlak najbolj zmaličil. S kamenčki so vlak tudi obmetavali, predznejši fantje pa so se celo povzpeli na zadnji vagon ter vlak z zavoro ustavili. Najbolj nevarna igra je bil vsekakor skok čez progo pred vlakom v zadnjem trenutku, vendar na srečo ni bilo nobene nesreče. Kljub temu, da so bili takratni vlaki počasnejši in glasnejši, so bili strojevodja in kurjači na eni strani ter dijaški nepridipravi na drugi hudi nasprotniki. Kurjač je imel pri sebi »gajžlo« in ko so mulci tekli vstric z vlakom, si je njihova zadnja plat to zapomnila za kar nekaj časa.

Največ anekdot je na račun počasne vožnje rogačana čez Halerjev breg, ko železniškega predora v dolini še ni bilo. Leta 1952 je bila tako huda zima, da je vlak ostal tam ujet v sneg. Danes bi verjetno zvonili vsi mogoči telefoni, takrat pa so potniki vzeli iz poštnega vagona lopate ter kar sami poskrbeli za prehodnost proge. Na družabnosti po uradnem delu predstavitev knjige o rogačanu je nekdo od železničarjev povedal še anekdoto o starejši »mami« ki je hitela po Halerjevem bregu k maši v Šentvid, ustrezljivi strojevodja pa jo je povabil na počasen vlak. »Ne hvala, potem bom prepozna,« je resno odgovorila ženica.



Strojevodja parnega rogačana, Marjan Oset iz Rogatca, je zbranim poleg spominov predstavil »funcno«. S posebno svetilko je moral redno pregledovati vse potrebno. (Foto: Rudolf Krebs)

Obsoteljska proga iz treh delov

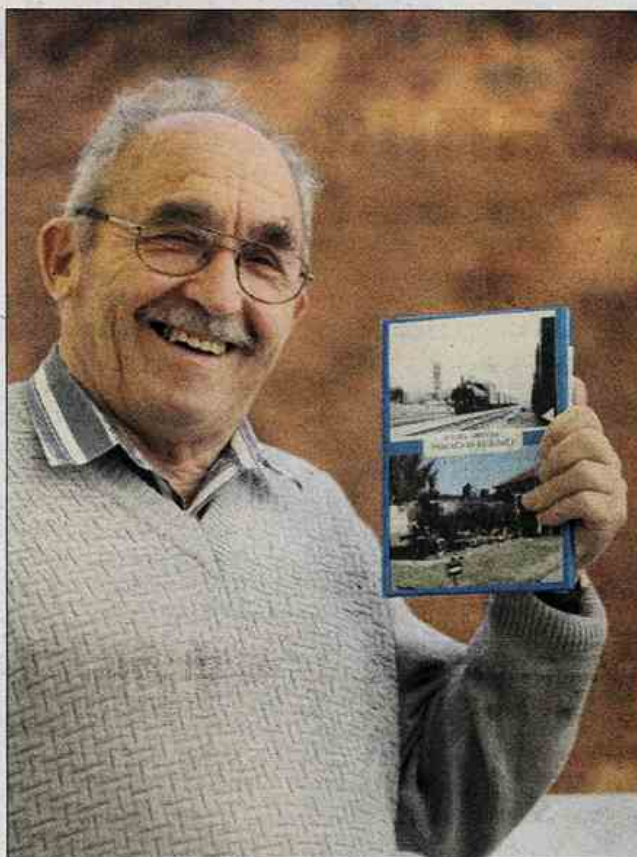
V uvodu večera o rogačanu je zgodovinar Franc Kregar predstavil zgodovino železnice ter še posebej rogačana. Leta 1825 je v Angliji odpeljal prvi vlak, leta 1846 je Južna železnica iz Gradca dosegla Celje, leta 1903 je bila dokončana proga Grobelno-Rogatec, kjer je začel voziti znameniti rogačan.

Proga v Rogatec so zgradili predvsem zaradi razvoja turizma v Rogaški Slatini, saj so morali pred tem voziti turiste z železniške postaje v Poljčanah. V mislih so imeli prav tako razvoj kmetijstva, saj so med drugim veliko trgovali z jajci (letno so izvozili v Švico več kot 300 vagonov jajc), računali pa so tudi na porajajočo se industrijo. Gradnja železnice je bila velik podvig, saj so lahko graditelji uporabljali le lopate, krampe in samokolnice.

Proga je zgradila delniška družba Rogaške lokalne železnice, v njej pa sta imeli naj-

več delnic država in dežela, pa tudi posestniki ob progi. Skoraj polovico denarja za gradnjo proge je prešla v žep domačinov, saj so med drugim s slamo krite strehe tik ob progi zaradi varnosti prekrili z opeko. Z uporabo slovenščine so bili manj zadovoljni, saj sta bila na postaji v Rogaški Slatini edina slovenska napisa Dame in Gospodje in to na stranišču.

Obsoteljska proga je sestavljena iz treh delov. Zaradi pritiska jugoslovanskih vojaških oblasti je sledilo leta 1930 odprtje novega odseka proge od Rogatca do meje s Hrvaško ter naprej proti Krapini in Zagrebu. Vzpostavili so celo direktni potniški vlak Rogaška Slatina-Zagreb, ki so ga nato zaradi nerentabilnosti ukinili. Leta 1960 je sledilo še odprtje »politične« proge Stranje-Imeno (ter naprej proti Kumrovcu), ki ni bila nikoli rentabilna, ugotavlja zgodovinar Kregar.



Daniel Artiček, rojak iz Svetega Štefana, je avtor Vozačev in kurjačev – Zgodbe o rogačanu ter še 16 drugih zanimivih knjig. Razprodana knjiga je že ponatisnjena. (Foto: Grupa A)

Garači kurjači

Na vlakcu ter železniških postajah je bilo zaposlenih zelo veliko domačinov, saj so bili na vsaki kompoziciji vsaj štirje ljudje: vlakovodja, stro-

jevodja, kurjač in sprevednik. »Železničar je bil spoštovan gospod ter je v uniformi predstavljal avtoriteto,« je izzvala sogovornike na predstavitvi knjige povezoval-

ka večera Metka Kodrič iz knjižnice. Sprevednik je vlakcu dal domačnost in pečat, zaradi česar je bilo prijetno potovati. Vsi tehnični podatki in vse letnice v zvezi z rogačanom so znani, najmanj vemo o ljudeh, ki so dajali parnemu rogačanu skozi desetletja življenje in ritem. Artiček namenja posebno poglavje sprevedniku Alojzu Maršu, »fakinu prave sorte, v pozitivnem pomenu seveda«. Nekateri potniki so ga skušali goljufati z brezplačno vožnjo, vendar je Marš sam ušpil marsikaj.

Predstavitve nove knjige se je udeležilo veliko nekdanjih železničarjev, ki jih v Rogatcu gotovo ne manjka. Nekdanji strojevodja Marjan Oset je pripovedoval podrobnosti o svojem vsakdanjem delu ter pokazal napravo, s katero je vlak pregledoval. Celo paro je bilo mogoče koristno uporabiti tako, da so si na primer strojevodje med Mariborom in Ljubljano v vroči pari skuhal kosilo. Strojvodje so bili gospodje, kurjači garači, trdi v knjigi Artiček. Najbolj izdaten je bil laški premog, najmanj velenjčan, ki so ga kurjači morali največ uporabljati. Na vožnji iz Rogatca v Celje so pokurili kar tona in pol premoga.

BRANE JERANKO



Postanek rogačana na postaji Grobelno, z vsemi štirimi pomembnimi zaposlenimi na vlakcu, od vlakovodje do kurjača garača. Fotografijo hrani Muzej južne železnice v Šentjurju.

Z zajčkom Brankom v svobodo

S premiero v Narodnem domu zaživel Zavod Talija – ustvarjalni laboratorij

Kar je napovedovala že nekaj časa, je igralka Barbara Vidovič, do pred kratkim stalna članica Slovenskega ljudskega gledališča Celje, v ponedeljek v veliki dvorani Narodnega doma tudi uresničila. S krstno uprizoritvijo lutkovnoigrane igrice Dogodivščina zajčka Branka, za katero je napisala tudi tekst, je namreč pognala kolesje svojega novoustanovljenega Zavoda Talija – ustvarjalnega laboratorija.

Mladi, njihovi starši in številni poklicni kolegi in sodelavci, ki so prišli na »ognjeni krst« Barbarine nove umetniške poti »v svobodo«, na katero je stopila po desetih uspešnih letih igranja na poklicnem gledališkem odru, so domov odhajali navdušeni. Najmlajši so domov odnesli za spomin še

Igralka Barbara Vidovič je leta 2007 prejela bronasti celjski grb za izjemne upodobitve vrste gledaliških vlog v preteklih sezonah SLG Celje, kamor se bo kot gostja, kot pravi, še vedno rada vračala.



Igralka Barbara Vidovič in Damjan Trbovc z zajčkom Brankom

pobarvanko z Brankovimi junaki iz gozda, malo starejši so si že požvižgavali napev iz songa skladatelja Branka Rožmana: »... skrivnost ... skrivnost ... sladka kot za kučka kost ...«

Barbara Vidovič, ki ji je lutka pomagal animirati igralec

SLG Celje Damjan Trbovc v vlogi nadvse simpatičnega in pogumnega zajčka Branka, za katerega je mlado občinstvo

Majhno, ljubko, funkcionalno zasnovano premično sceno (in pobarvanke) je narisal akademski slikar Andrej Kustec, simpatično lutko zajčka Branka in druge je oblikovala Jasna Vast. Glasbo, ki zleze v vsako uho, je napisal Branko Rožman. Predstava je namenjena predšolskim otrokom in mlajšim šolarjem in je bila premierno odigrana v veliki dvorani, sicer pa je namenjena za postavitev na manjših odrih. Druge rekvizite in pripomočke ter kostume so izdelali Barbarini gledališki prijatelji. »Hvala vsem!«

na ves glas navijalo in ga spodbujalo pri njegovih podvigih v gozdu, po uspešnem koncu polurne igrice ni skrivala zadovoljstva, pomešanega še s kančkom treme, ki tudi sodi k ustvarjalni vni igralskega nastopa.

Zajček Branko je na njeni novi umetniški poti prvenec, »in to šteje«, se je razgovorila po predstavi, za katero je sprva razmišljala, da bi jo odigrala kar sama. »Potem sem spoznala, da na odru nisem rada sama, in sem se spomnila na prijetnega in prijaznega fanta, igralca Damjana Trbovca, ki vselej rad priskoči na pomoč in rad počne še kaj izven matične hiše.« Damjanu je bila ponujena roka vseh. »Z Barbaro sva se lotila študija in hitro sem se vživel v zajčka Branka ... Začele so se rojevati no-

ve skupne zamisli o predstavi za otroke: v igri z lutkami. Igralca animirata tudi manjše lutke: srako, miško, veverico in rumenega piščančka, ki ga je treba rešiti pred lisico in vrniti kmetu Boštjanu ... Priložnosti za navijanje otrok v dvorani tako res ni manjkalo!

In kako je zajček dobil ime Branko? Barbara se namuzne, »tu ni nič osebnega, če mislite z imenom na skladatelja songov Branka Rožmana. Ampak preprosto, ob vseh možnih imenih, ki so bila že oddana drugim zajcem v pravljicah, se je k vizualni podobi mojega zajčka najbolj podalo prav to ime. In se je, kot je bilo slišati med občinstvom, dobro in hitro prijelo!«

Dogodivščina zajčka Branka bosta Barbara in Damjan znova igrala šele po novem letu, »in morda tudi za prihodnje novo leto. Letos bova, ker imam še vedno nekaj obveznosti do gledališča, na katerega me veže deset let lepih spominov, ušla božično-novoletni evforiji in poplavi številnih prireditev v mestu in okolici,« je še povedala Barbara Vidovič, ki ima z novoustanovljenim Zavodom Talija – ustvarjalnim laboratorijem še veliko načrtov in presenečenj tako za otroke kot mladino in odrasle. In morda je kulturni ponudbi mesta ob Savinji manjkalo prav to? Po odzivu na Dogodivščino Branka zajčka sodeč, da.

MATEJA PODJED
Foto: Grupa

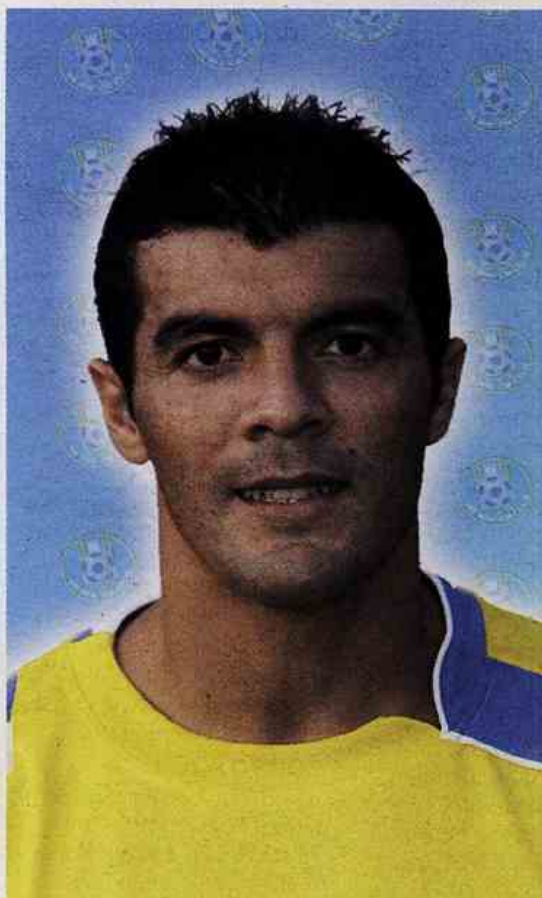


08/09



Arena zmagovalcev

PORTRET TEDNA CARLOS CHACANA



KARIERA

Začetki

Začel sem s 15 leti v kraju San Martin de Tucuman in tam sem ostal deset let. Nato sem za krajša obdobja nastopal v kar nekaj klubih: eno leto v River Platu, šest mesecev v Quilmesu, tri mesece v Kuvajtu. Ko se je pričela vojna, sem odšel za šest mesecev v Izrael Nazaret, eno leto sem igral v Ashqelonu, po pol leta v Hapoel Kfar saba, Kiriat Shmoni in Beer Shevi, nato pa dve leti v klubu Hapoel Ramat Gan. V sezoni 2008/2009 sem podpisal štiriletno pogodbo z NK Celje.

Klubi do sedaj

San Martin de Tucuman, River Plate, Quilmes, Nazaret, Ashqelon, Hapoel Kfar saba, Kiriat Shmona, Beer Sheva, Hapoel Ramat Gan, NK Celje

Naj gol

Naj gol sem dosegel, ko smo s San Martin de Tucumanom igrali proti klubu Rafaela (Argentina). Z 20 metrov sem s prsmi zaustavil zogo in ne da bi padla na tla, zabil gol.

Naj veselje

Ko so me povabili v River Plate, ki je eden izmed najboljših klubov v Argentini.

Naj žalost

V River Plate nisem dobil dovolj priložnosti, zato sem po enem letu z njimi prekinil sodelovanje.



JAZ IN KLUB

Uspehi

Drugo mesto z River Plate, šampion z Ashqelonom, osvojitev pokala Toto z Ashqelonom, prvak s klubom Hapoel Ramat Gan, osvojitev pokala Toto s klubom Hapoel Ramat Gan

Nastopi

12 nastopov v 1. SNL in 2 zadetka

Želje

Biti prvak z NK Celje ter igrati v evropskih pokalih.

Publika

Vseh mi je, kadar igramo v gosteh in so vedno z nami.



DRUŽABNO

Stanovanje

Trenutno živim v hotelu, saj še nisem našel primerne stanovanja.

Ljubezen

Imam ženo Pričilio, s katero imam tri sinove (Igor, Tizian in Ronen).

Hobiji

Igranje nogometa, računalnik, televizija

Prosti čas

Veliko prostega časa porabim za pogovore z družino.

Glasba, film

Zvrst cumbia in hip hop. Od filmov mi je najljubši Patriot z Melom Gibsonom v glavni vlogi.

ZLATA JESEN

Dežela vetra in ognja

Azerbajdžan, država ob Kaspijskem jezeru, je dežela nasprotij. Na eni strani stroga sekularnost, na drugi grozeča diskriminacija žensk, vidna šele ob bližnjih stikih z domačini. V nebo kipeče stolpnice Bakuja in kot drugi pol – revščina v kolibah v notranjosti in na zahodu države. Elita, ki izkorišča razcvet naftne industrije, in vsakdan beračev na ulicah glavnega mesta.

V Azerbajdžan odpotujem na jezikovni tečaj v okviru organizacije AEGEE (Evropsko združenje študentov). Po letu preko Istanbula pristanem na letališču v bližini Bakuja, kjer me pričakajo lokalni organizatorji. Že vožnja s taksijem do središča mesta je prvi pokazatelj značaja države: prašnega, hrupnega, a gostoljubnega. Ob hitri vožnji in neupoštevanju kakršnihkoli

prometnih predpisov mimo mene bežijo podobe zastarelih naftnih črpalk, plinovodov, speljanih kar preko cest, brezmejnih bazenov odpadne nafte. Nastanjeni smo skoraj v središču prestolnice Baku. Že prvi dan mesto pokaže izvor svojega imena – mesto vetrov. Veter najde svojo pot na vsako ulico – od bleščečih muzejev do uličnih popravilcev ključev s seboj nosi droben prah z obale jezera, draži oči in dviguje krila. Prav v Bakuju je najbolj vidna razslojenost družbe, ki jo povzroča obilje nafte in zemeljskega plina – v središču mesta domujejo prestižna imena evropskih modnih hiš, za kavo odšteješ tudi 6 manatov (približno 5 evrov); le strehljaj stran, v malo bolj zakotnih ulicah, pa na luknjastih pločnikih potepuške mačke sobivajo z bari dvomljivega namena.

Na klepet v trgovnice

Baku premore lepo ohranjeno staro mestno jedro z dvema posebej omembe vrednima znamenitostma. Stolp devic je 29 metrov visok obrambni stolp iz 12. stoletja. Znotraj so na ogled predmeti iz azerbajdžanske zgodovine, z vrha pa je prekrasen razgled na stari del mesta ter na zaliv. Ogledamo si tudi palačo Shirvanshahov, dom voditeljev Azerbajdžana iz 15. stoletja, prelepo obnovljeno stavbo značilne arhitekturne podobe. V okolici mrgoli prodajalnih šalov, preprog in značilne posode. Lastniki so več kot veseli obiskovalcev iz Srednje Evrope: povabilo na čaj ne izostane, hitro se zapletemo v klepet v mešanici (polomljene) angleščine, ruščine in azerbajdžanščine. Neglede na uro, vreme ali prostor pa moške zaposlujeta dve stvari. Prva je t.i. tesbeh, molilna verižica, ki jo vrtijo med prsti. Če je prva bolj omejena na mesta, pa je druga vsenaacionalnega značaja. Imenuje se nard, gre za variacijo španske. Igra črnih in belih kamenčkov na umetelni leseni podlagi zahteva dva igralca in kopico občudovalcev. Poraženec plača novo porcijo čaja ali celo nekaj sladice.

Polja ognja

Prvi teden se intenzivno ukvarjamo z uvodom v azerbajdžanščino, jezikom turške jezikovne skupine. Govori ga približno 25 milijonov ljudi, od tega manj kot 8 milijonov v Azerbajdžanu. Mnogi Azerbajdžanci za središče svoje kulture štejejo mesto Tabriz na severu Irana; prav tako so ponosni na dejstvo, da iranski šahi večinoma niso bili perzijskega rodu, temveč azerbajdžanskega.

Kljub osvajanju kopice novih besed zmoremo kratek izlet po polotoku Abšeron, na katerega skrajnem koncu leži tudi prestolnica. Na poti obitičimo v prometnem zamašku, opazujemo več deset let



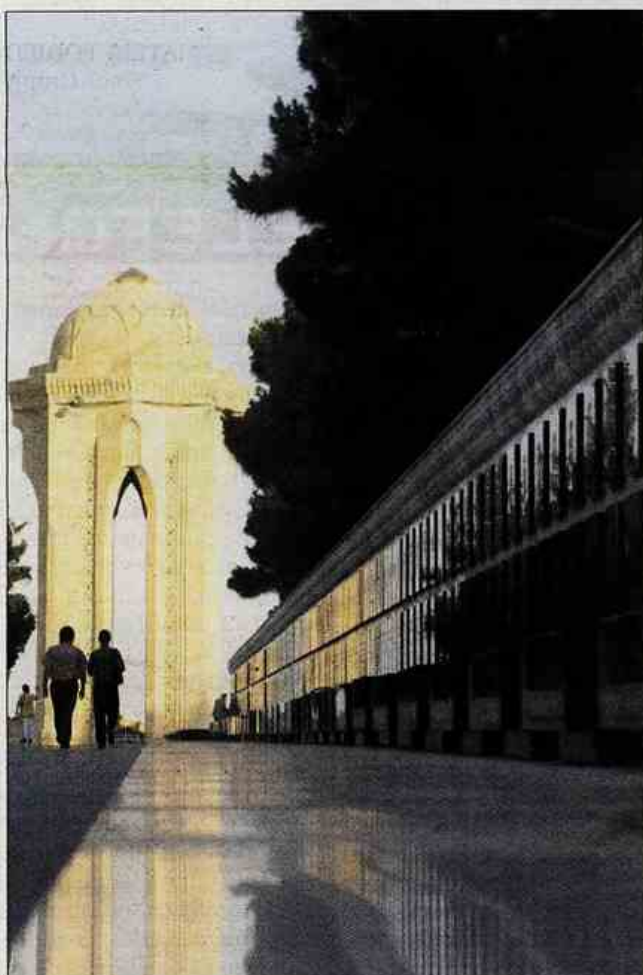
Pogled s Stolpa devic na stari del Bakuja (Foto: Merike Harvo)

stare modele lad, se čudimo ogromnim luknjam na avtocesti. Naposled si le lahko v kraju Suraxani ogledamo slavni tempelj zaratustrijancev, indijskega verstva. Tu so iz zemlje kar sami po sebi prihajali plameni. Posredi je seveda ugodna mešanica nafte in zemeljskega plina. Tempelj premore kopico majhnih sobic, v katerih je predstavljen vsakdanje življenje vernikov. Splezamo še na bližnjo trdnjavo in osupnemo ob pogledu, ki se odpre pred nami. Koder seže pogled, so plitva jezera nafte, črpalke enakomerno tolčejo svoj večni ri-

tem, gručasta naselja spoznamo po enoličnih sivih strehah. Sonce neusmiljeno žge pokrajino, le nekaj vaških otročajej nas z zanimanjem opazu-

je izza vogala. Ob zahajajočem sonce odhitimo do obale Kaspijskega jezera in se vžemo v valove hladne vode.

EVA RIBEŽL



Spomenik krvavi odcepitvi od Matere Rusije

IZLETNIK
IZLETNIKOVA TURISTIČNA AGENCIJA

Aškerčeva 20, 3000 Celje; tel.: +386 03/428 75 00, e-pošta: ita.celje@izletnik.si
www.izletnik.si; poslovalnica Žalec, tel.: 03 571 71 15, e-mail: ita.zalec@izletnik.si

BOŽIČNO-NOVOLETNI IZLETI: • VESELI DECEMBER V GARDALANDU 6., 13., 20., 26. in 27. 12. samo 48,00 EUR/osebo
• BUDIMPEŠTA 13. in 20. 12. • DUNAJ 6., 13., 20. in 26. 12.
• MUNCHEN 6. in 20. 12. • CHRISTKINDL in STEYR 13. in 20. 12.

JESENSKE POČITNICE: UMAG htl. Sol Umag 5. 11. - 21. 12., polp. že od 35,30 EUR/dan • OPATIJA do 24. 12., htl. Kristal, htl. Admiral, htl. Ambasador, 2 x polp. že od 77,00 EUR/os • PULA htl. Histria do 29. 12., 2 x polp. 80,00 EUR/os • POREČ htl. Parentium do 29. 12., 5-dnevni paket od 150,00 EUR/os dalje

PAZMA
turistična agencija

In svet se vas dotakne.
LAST MINUTE PONUDBO POIŠČITE NA
www.palma.si

EGIPT
SHARM EL SHEIKH - Hotel PARK INN 4*
ALL INCLUSIVE, CENA: 399€, TERMIN: 22. 29.11. 6. in 13.12.
HURGADA - Hotel AQUA BLUE 4*
ALL INCLUSIVE, CENA: od 379€, TERMIN: 22. 29.11. 6. in 13.12.

NEW YORK
PREDBOŽIČNI NAKUPI V NEW YORKU
5 dni, CENA: od 769€, 26.11. - 10. in 17.12.2008

PREDNOVOLETNO RAJNJE V OPATJI V VESELIH VLAKOM. Grand hotel 4 OPATJSKA CVIJETA, 5.12. - 7.12., 3 dni, 129€

LJUBLJANA: 01 244 54 54, ZLJUBLJANA: 01 244 54 54, MARIBOR: 02 43 43 43, CELJE: 03 43 43 43, KRANJ: 04 20 20 20, VILNIUS: 03 84 54 276, KOPER: 05 44 33 444, PORTOROŽ: 05 47 10 400

NIKOLI NI PREPOZNO

UŽIVAJTE V SVOJEM TELESU

Vabimo Vas, da se nam pridružite na vadbi JOGE v novem in sodobno opremljenem prostoru Wellness Spa centra.

**Do konca novembra 2008
50 % popust.**

Informacije in rezervacije: Wellness Spa center
03 423 20 40, wellness-spa@thermana.si

WELLNESS PARK LAŠKO
THERMANA družba s sodobno počutje

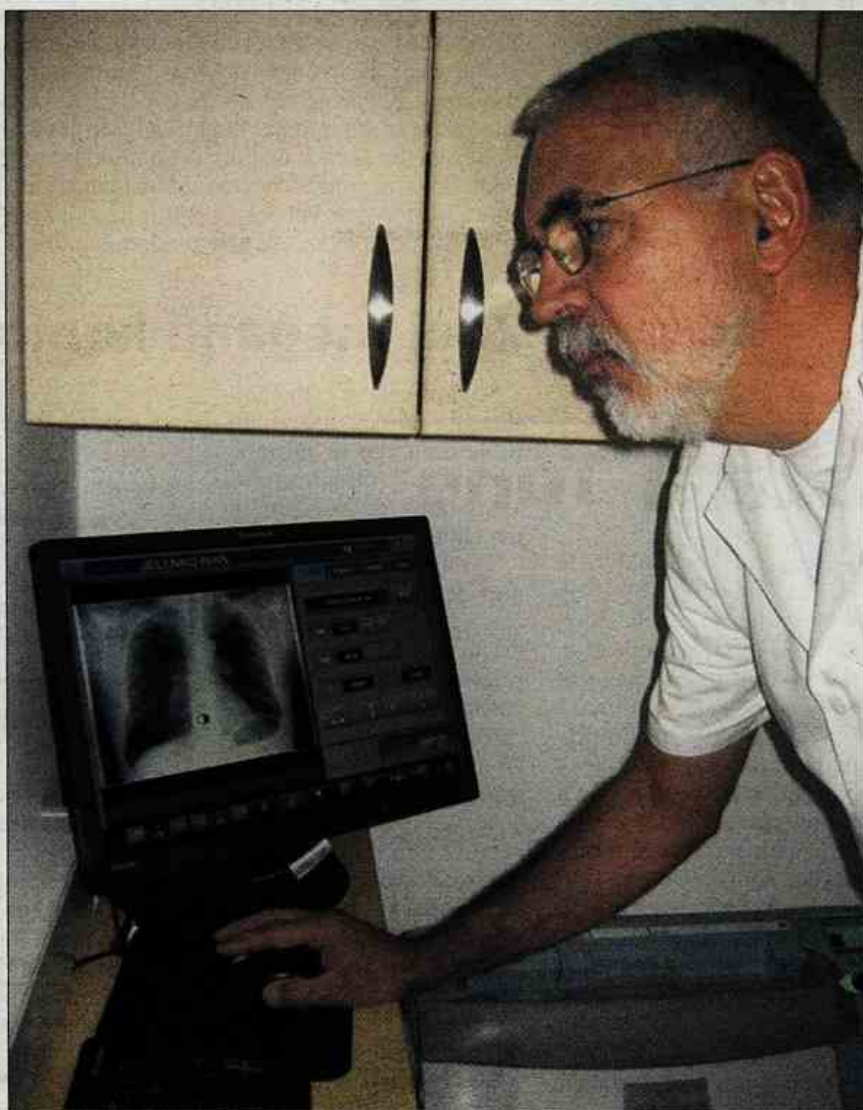
Opremljeni za boj proti boleznim dihal

V prostorih Arene Petrol v Celju je ta mesec odprl svojo novo ambulanto asistent mag. Nikša Šegota, dr. med. Izkušen internist, pulmolog in alergolog dobro ve, kaj vse je v takšni ambulanti potrebno in nastala je ena najbolj opremljenih ambulant za bolezni dihal ne le v Celju, temveč tudi v Sloveniji.

Bolnikom je na enem mestu na voljo vse, kar potrebujejo, tudi najsodobnejši digitalni rentgen. V kratkem pričakujejo še tanek endoskop za preglede zgornjih in spodnjih dihal, česar nima še nobena zasebna ambulanta. Poleg opreme so glavna vrednost ambulate seveda ljudje. Ob zdravniku, ki dela s koncesijo, sta v ambulanti zaposleni dve medicinski sestri, v kratkem pričakujejo še tretjo. »Brez zadostnega števila medicinskih sester si dela takšne ambulate ne morem predstavljati. V pulmologiji je na primer veliko zdravil, ki se uporabljajo lokalno, ki se torej vdihujejo v pljuča. To se mora bolnik naučiti.« Učenje pacientov je seveda le ena izmed številnih nalog medicinskih sester.

»Astma in druge bolezni zgornjih dihal so po pogostosti v ospredju. Kadar sumimo na te bolezni, lahko naredimo alergološko testiranje, dihalne teste za diagnosticiranje astme, kompletno pljučno funkcijo...« pojasnjuje mag. Šegota in nadaljuje: »Vsakemu bolniku določimo kisik v krvi. Imamo tudi laboratorij, tako da je izvid narejen v 10 minutah. To nam omogoči, da lahko takoj ugotovimo, ali gre pri okužbi dihal za bakterijsko okužbo ali ne. Tudi če česa ne moremo narediti v našem laboratoriju, pacientu ni treba nikamor, saj mi poskrbimo za preiskave v drugih laboratorijih.«

Najbolj ponosen pa je mag. Nikša Šegota na nov digitalni rentgenski aparat. »V naši stroki praviloma ne gre brez slike organa. Izjema so le zelo mladi pacienti in nosečnice. Slikamo z rentgenom, saj druge metode, na pri-



Asist. mag. Nikša Šegota ob monitorju digitalnega rentgenskega aparata

mer ultrazvok, ne pridejo v poštev. Rentgenski aparat, ki ga imamo v ambulanti, je specializiran za slikanje pljuč, čeprav omogoča slikanje tudi drugih organov. Pred klasičnimi aparati ima dve pomembni prednosti: manjše sevanje in veliko bolj kakovostno sliko, kar je za oceno sprememb v prsnem košu izredno pomembno.

Sliko lahko tudi računalniško obdelujemo, hranimo in pošljamo. Razlika je podobna kot med klasično in digitalno fotografijo,« je navdušen nad izredno ostrino slik. Seveda ne zato, ker so slike »lepe«, temveč zato, ker so na njej prej in bolje vidne tudi manjše spremembe.

MILENA B. POKLIČ



Petek, 21. november: Sonce vstopa v Strelca in prinaša bolj ognjeno in temperamentno energijo. Trigon Lune z Jupitrom je ta dan odličen položaj, ki omogoča skladnost v dogovarjanju in komunikaciji. Dan je tudi dober za nakupe. Delovala bo tudi konjunkcija Lune s Saturnom, ki prinaša veliko mero treznosti, morda kanček preveč kritičnosti do sebe in drugih! Nekaj previdnosti okoli poldneva, ko je lahko malce bolj stresno ozračje, ki ga bo povzročila opozicija Lune z Uranom.

Sobota, 22. november: Luna bo v treh lepih položajih - z Merkurjem, s Soncem in z Marsom. Energije ne bo primanjkovalo. Zelo dinamični in ustvarjalni boste, dan je odličen za dogovarjanje, opravljanje uradnih zadev, nakupe, srečanja, prijateljske in ljubzenske odnose. Dopoldne velja kljub navedenemu povečana previdnost. Zaradi kvadrata Lune s Plutonom in vstopa Lune v Tehtnico ste lahko prezahtevni, preveč kritični in neprijetni kot sogovornik.

Nedelja, 23. november: V Strelca vstopa tudi Merkur in se tako na svoji poti pridruži Soncu v tem znamenju. To prinaša veliko odprtost, mentalno živahnost in zanimanje za veliko različnih interesnih področij. Zaradi kvadrata Lune z Venero ne bodite ta dan preveč zahtevni, saj lahko potegneta krajši konec. Vsekakor obstaja možnost določenih težav, čemur bodo še posebej izpostavljeni Tehtnice, Ovn, Kozorog in Raki.

Ponedeljek, 24. november: Ta dan odsvetujemo tveganja na vseh področjih. Kvadrat Lune z Jupitrom svari pred tem. Ukvarjajte se z rutinskimi zadevami, počakajte, da vpliv mine. Lahko se odločite za kakšno srečanje, saj aspekt Plutona to spodbuja. Dan je dober tudi za obnavljanje notranjih moči. Zvečer Luna prestopi v Škorpiona, po katerem bo potovala naslednja dva dneva in pol.

Torek, 25. november: Prisoten je odličen položaj srečanja Merkurja s Soncem, kar pomeni, da bodo imele besede in povedano še posebej veliko moč. Izkoristite ta čas za vse vrste intelektualnih del, dogovore, srečanja, opravljanje krajših poti... Voda vas bo tudi odlična intuicija, ki vam je lahko v veliko pomoč.

Sreda, 26. november: Ponovno bo prisotna zelo prijazna energija. Luna bo v sekstilu z Venero, s Saturnom in z Jupitrom, zato lahko pričakujete, da boste dan zelo lepo preživeli. Obetajo se prijetni stiki, dobra komunikacija, odlična intuicija, tudi dobri nakupi. Tudi kaj zanimivega, nenavadnega lahko doživite zaradi položaja Lune z Uranom. Malo previdnosti popoldne svetujemo zaradi kvadrata Lune z Neptunom, ki lahko malce zamegli presojo, po drugi strani pa ta vpliv tudi jemlje energijo, zato si prizadejajte z večjimi fizičnimi naporji.

Četrtek, 27. november: Je spet zelo dinamičen dan z ugodnimi aspekti Lune z Merkurjem in Marsom, nastopi tudi lunin mlaj, srečanje Sonca in Lune. Luna že jutraj prestopi v Strelca in se tako sreča s Soncem v medsebojnem objemu. Planirajte prihodnje aktivnosti, a ne pretiravajte s fizičnimi aktivnostmi, saj je lahko prevelika vnema tudi ovira. Bodite ustvarjalni, dan je dober za pogovore in srečanja.

Astrologinji GORDANA in DOLORES

ASTROLOGINJA

GORDANA

gsm 041 404 935

090 14 24 43

napovedi, bioterapije, regresije
astrologinja.gordana@siol.net
www.gordana.si

ASTROLOGINJA

DOLORES

090 43 61

090 14 28 27

gsm: 041 519 265

napovedi, primerjalna analiza
astrologinja@dolores.si
www.dolores.si

*** Trženje vzajemnih skladov**

*** odkup in prodaja delnic**

Bližnjica do brezskrbne jeseni!

ATKA

Z nami vedno nekaj prihranite!

Atka Prima d.o.o.

Stanetova ulica 5, Celje
Tel.: 03 490 18 05

V IZGRADNJI DVA VEČSTANOVANJSKA OBJEKTA

LIPA ŠTORE*

CM Celje

CESTE MOSTOVI CELJE d.d.
Družba za riske in visoko gradnjo

*** LASTNA NEPREMIČNINA**

VSAK IMA 1.580 m²
STANOVANJSKIH POVRŠIN
(prevzem stanovanj v vselitvi v oktobru 2009)

Cena stanovanj:
1.280 - 1.370 EUR/m² + 8,5% DDV.

Informacije o prodaji:
Naslov: Lava 42, 3000 Celje
Telefon: 03/42 66 586
Telefaks: 03/42 66 305
E-pošta: marketing@cm-celje.si
Internet: www.cm-celje.si

www.novitednik.com



Peugeot 308

Oktobra se kriza še ni pokazala

V teh časih s posebno pozornostjo vsepovsod spremljajo dogajanje na avtomobilskih trgih. Prejšnji mesec je bil v Sloveniji vsekakor zanimiv, kajti številke sploh niso bile slabe.

Oktobra so tako pri nas na novo registrirali 5.865 novih avtomobilov, kar je bilo res

malenkost manj kot oktobra lani. Očitno pa je bilo, da je šlo bolje prodajalcem cenejših avtomobilov, medtem ko so se oni, ki prodajajo t.i. premijske avtomobile, srečali z minusi. Kakorkoli že, Renault je oktobra letos prodal 822 avtomobilov, oktobra lani pa 1.000. Volkswagen je

letos za svoja vozila našel 636 kupcev, lani oktobra 656. Največji minus so zabeležili renault laguna, renault clio, volkswagen passat, peugeot 207 ...

Avtomobili, ki so šli v preteklem mesecu najbolje v promet, so kia cee'd, peugeot 308, dacia sandero, fiat punto, mazda2 ... Vsi trije prodajalci nemških premijskih vozil, torej BMW, Audi in Mercedes Benz, so oktobra dosegli slabši rezultat kot v enakem lanskem mesecu, pri čemer je Audi po količini prodanih avtomobilov vendarle v bistveno boljšem položaju kot oba tekmeča.

Novi golf že na slovenskem trgu

V nižjem srednjem razredu, ki mu pravimo tudi golfov razred, se pojavlja velika novost - novi vw golf. Gre za šesto generacijo in resnici na ljubo je tako, da se novi golf od prejšnje izvedenke ne razlikuje prav izjemno.

Kljub temu v tovarni zatrjujejo, da je vse novo in da se ob dobri prodaji dosedanjega pač niso odločili za revolucionarne spremembe. Veliko novega je pri izboljšanju počutja v notranjosti, boljši in kvalitetnejši so materiali ... Za začetek je na voljo samo karoserija s tremi in petimi vrati, prihodnje leto se pojavijo še karavan, golf plus, dirkaški GTI, dizelski GTD ...

Morda se zdi, da je število motorjev skromno, vendar je res, da jih bo prihodnje leto že nekaj več. Tako se golf pojavlja s tremi bencinskimi in dvema dizelskima motorjema. 1,6-litrski bencinec zmora 75 kW/102 KM, kar predstavlja začetek ponudbe, osnovni dizelski motor pa je 2,0-litrski TDI, ki ima 81 kW/110 KM.

Najcenejši golf (1,6 litra) bo naprodaj za 15.954 evrov, bo pa serijsko opremljen s sedmimi zračnimi varnostnimi blazinami, ESP, ročno klimatsko napravo, radijskim sprejemnikom ... Za izvedenko s petimi vrati je treba doplačati približno 700 evrov. Upajo, da jim bo v polnem letu uspelo prodati 2.500 golfov na slovenskem trgu.

Zdaj megane kombilimuzina

Na slovenskem avtomobilskem trgu so nekateri renaulti, denimo clio in megane, vsekakor dovolj pomembni avtomobili, da si zaslužijo temeljitejšo predstavitev.

Te dni se k nam vozi novi megane, najprej v kombilimuzinski varianti, januarja oziroma konec februarja pa še v kupejski izvedbi. Pri Renaultu pravijo, da je novi megane računalniško projektiran in razvit avtomobil, kar je znižalo stroške. Obe izvedenki sta enako dolgi (429 cm), je pa res, da je kupe 12 mm nižji oziroma je njegovo dno bližje cesti. V primerjavi s staro izvedenko je novi megane v povprečju za 11 kg lažji, izboljšali oziroma popravili so zvočno izolacijo, kupe ima nekaj trše vzmeti in močnejše blažilnike ...

Sprva bosta obe varianti na voljo s petimi motorji, in si-



Megane kombilimuzina

cer dvema bencinskima in tremi dizelskima, drugo leto se pojavita še nova bencinska 1,6 in 2,0-litrski motorja; slednji bo na voljo tudi z brezstopenjskim samodejnim menjalnikom. Začetni bencinski agregat ima 1,6 litra in 74 kW/100 KM, začetni dizelski pa 1,5 li-

tra in 63 kW/85 KM. Kombilimuzinska varianta bo na voljo s štirimi paketi opreme, coupe pa samo z opremskima paketoma expression in dynamique.

O prodajnih načrtih je težko reči kaj konkretnega, kajti časi so povsem negotovi.

PROTECT SERVIS
Gabersek Milan s.p. ŠENTJUR ŠMARJE
ŠENTJUR 03/746 11 00, ŠMARJE 03/819 02 40
VELIKA IZBIRA PNEVMATIK PO UGODNIH CENAH



Hura!

Živimo ceneje

Ponudba velja od 19.11. do 3.12. 2008.

CELJE Podjavorškova 2,
pon. - pet.: 8.00 - 19.00, sob.: 8.00 - 18.00
ŽALEC Savinjska cesta 19,
pon. - pet.: 8.00 - 19.00, sob.: 8.00 - 15.00
SEMPETER Savinjska ulica 2,
pon. - pet.: 8.00 - 19.00, sob.: 8.00 - 15.00



HOROSKOP



On: Na poslovnem področju boste veliko bolj uspešni, kar bo predvsem posledica tega, da se boste odločili raje pogajati kot pa vztrajati pri svoji trmici. Ta sprememba se bo pozitivno odražala še kar nekaj časa.

Gimnazijski spomini

Foto: MARKO MAZEJ



Kaj imajo skupnega Kovintrade, Terme Olimia in Banka Celje? Ne, ni kriza, ampak I. Gimnazija v Celju. Ko so še žulili gimnazijske klopi, si Iztok Seničar, Zdravko Počivalšek in Niko Kač verjetno niso mislili, da bodo čez nekaj let stali v krogu najpomembnejših celjskih gospodarstvenikov.



Ravnatelj I. gimnazije mag. Anton Šepetavc je ob velikem projektu zadnjega leta in skrbah, ki temu pritičejo, večkrat pomislil, kakšno srečo ima, da mu ob strani stojijo zvesti sopotniki. Najbolj nepogrešljiva in zanesljiva je gotovo žena Dragica.

Profesor matematike na I. gimnaziji v Celju Maks Klemen je eden tistih profesorjev, ki se je vedno zavedal, da je prav toliko kot znanje matematike vredna tudi ljubezen do nje. »Ne bi rad, da bi vam v življenju postalo slabo že ob sami misli na matematiko in gimnazijo,« je velikokrat ponovil. Zato pa so njegovi nauki ostali med najbolj prijetnimi spomini.



Ko se v sproščeni družbi znajdejo koreografinja Goga Stefanovič Erjavec, nekdanja novinarska kolegica Nataša Gerkeš in glasbeni inovator Gusti Penič, pač ne more biti dolgočas. Zgodba, ki so se začele s »še veste, kako je bilo takrat ...« je bilo ta večer ogromno.



Kakšno skupno točko imata logistika in farmacija? Očitno sta jo brez težav našla Martin Lipičnik (levo), dekan celjske fakultet za logistiko in znani celjski farmacevt Boris Jagodič.



Spomine na gimnazijska leta so obujali tudi znani celjski travmatolog, dr. Radko Komadina, njegova žena Saša, ki je z gimnazijskim življenjem ostala povezana kot profesorica na Centru, in njen brat Filip Simoniti, sicer prav tako človek belih hodnikov, specialist ginekolog.

Igrali so (G)amma

Ob sobotni otvoritvi razstave vizualnih umetnosti nekdanjih dijakov I. gimnazije v Celju je zbranim odlično zaigrala vse bolj prodorna celjska skupina Gamma. Pravzaprav je igrala le »amma«, saj Gregor Deleja, ki je v skupini tisti »G«, pa še alfa in omega zraven ni mogel igrati. So mu, že spet, pozabili postaviti pianino ...

Foto: KATJUŠA



**PLESKARSTVO
FASADERSTVO
KUGLER**
Kosovelova 16
3000 CELJE
GSM 041 651 056
Tel 03 490 0222

GIPS MONTAŽNI SISTEMI
GORAZD PLANINŠEK s.p.
PETROVČE 252
3301 PETROVČE
- izdelava podstrešij in mansard (KNAUF)
- montaža predelnih sten
- montaža stropov
TEL.: 041-459-536 (Gorazd)
email: gorazd.planinsek@gmail.com